Bir ihtimaaal daha var o da
Tef
mi dersin
VEDA KONSERİ!.

PARİS DEYİNCE

NASIL İLK AKLA GELEN
EYFEL KULESİ İSE
EYFEL DEYİNCEDE
İLK AKLA GELEN
TABİİKİ PARİSTİR.

ÇÜNKÜ

EYFEL KULESİ
PARİSTEDİR.
A. V. C.

SEYYAHAT
BÜROSU SİZİ
PARİSE GÖTÜRÜR
FAKAT EYFELE
ÇIKARTMAZ.

DENİZE ATLAR GİBİ PARA DENİZİNE BALIKLAMA ATLIYABİLİRMİSİNİZ ?

BUNUN
İÇİN ÖNCE
BALIKLAMA
ATLAMASINI
ÖĞRENME-
NİZ ŞARTTIR.

ONUN İÇİN

SİZ BU İŞTEN VAZ GEÇİNDE BAŞINIZ
BELAYA GİRMESİN

AHMET KULAÇ ve ORTAĞI ZEKİ

ÜÇ EL SİLAH
SESİ

Duyduğunuz
zaman
aklınıza hemen
bu film gelecektir
Çünkü
Muhittin'i
Sinemada üç
elde vurdular.
Bir elde siz atında
şenlik
tamam olsun.

HEYECAN DEHŞET ve YER GÖSTEREN
EN GÜZEL KIZLAR BU SİNEMADA

FIRSATI KAÇIRMAYIN

ŞİMDİ TRAMVAYA ATLADI

UÇAN KALECİ HÜSNÜ SON
MAÇTA HARİKA OYNAYIP
DÖRT YILDIZ ALDI

ÇÜNKÜ HÜSNÜ

HER YEMEKTE DÖRT YILDIZ
MAKARNASI YİYOR.
SİZ DE FORM TUTMAK İSTİYORSANIZ
ÖNCE SOL AÇIĞI TUTUN
YOKSA HIZLI GOL ATACAK !..

HAZIRLAYAN - SÜAVİ SÜALP

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü : . . . . ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : . . . . FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40
«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 1 ★ 30 KASIM 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 24

BAŞYAZI :

Demokrasiye Doğru...

Bu milletin kaderi hep «Narsis» gibi suda aksini seyredip hayran hayran yıllar mı geçirmektir? 14 Mayıs 1950 de serbestçe oylarımızı kullanıp bir partiyi devirip yerine diğer partiyi getirince, hayran olduk kendimize... On yıl, bu hayranlığımızdan istifade edenler neler yaptılar bu memlekete hep biliyoruz.

27 Mayıs dedik, vurmadan kırmadan centilmen bir ihtilâl yaptık, bu millete lâyık olmayanları Yassıada'ya gönder - dik.

27 Mayıs'ta kendimizi hayran hayran seyrederken başkaldıran gericilerin - çok şükür - zamanında kafalarını ezdik.

Şimdi de bu son hareketimizin hayranlığı içinde gene bir uykuya dalmak üzereyiz. Gene, gericiler kadar zararlı bir takım kuvvetlerin demokrasi adına meydanda gerine gerine, geyire geyire dolaştıklarını görmekteyiz.

Bir 60 model otomobilinin önüne 61 model otomobil park etmeyi, bir apartmanının yanına bir tane daha dikmeyi demokrasinin icabı sayan ticaret erbâbı, makinelerini haksız kazançlar, astronomik kârlar için işletmeyi ve bunun muhafazasında Devleti jandarma saymayı demokratik davranış sanan iş adamları, Basın Hürriyetini ilân tekelciliği sanan rotatif esnafı gene bu milleti bir uykuya yatırmak üzeredirler.

Sözde, demokrasi adına konuşan bu çirkin zümreler kendi anlayışlarında bir demokrasiyi acaba hangi ileri batı memleketinde gösterebilirler. Bunların demokrasileri ya bir Franko İspanyasında veya bir Sygman - Rhee ülkesinde bulunmaktadır. Onların da ipliği pazara çoktaaan çıktı.

Bu Bay'lar, meselâ İngiltere'ye gönderin, yirmi dört saata kalmaz:

— Eyvah! demirperde gerisine düşmüşüz! diye feryat figan Manş'ı iki kulaçta geçiverirler.

Bu Bay'ları Amerika'ya gönderin, ikinci günü roket hızı ile Okyanusun beri tarafına atıverirler kendilerini.

— Aman mevcut durumu bozmayalım!

Pekiy ya «mevcut durum» demokratik değil ise... Önce demokratik duruma gelelim, sonra onu bozanlarla savaşalım.

— Amaan amaan! Gericiler!

Evet! Gericilerle savaşalım, ama bu arada ham - hum şaralop yaparak demokratik kuvvetleri, ileri davranışları da ayni çuvala tıkmayalım.

— Yeni Nizam mı?

Hayır! Sadece ve sadece demokratik nizam.

Demokrasiye bakıp kendi kendimize:

— Hizaya geeel! diyerek uyanmanın zamanı geldi de geçiyor. TEF

HAFTANIN HATLARI

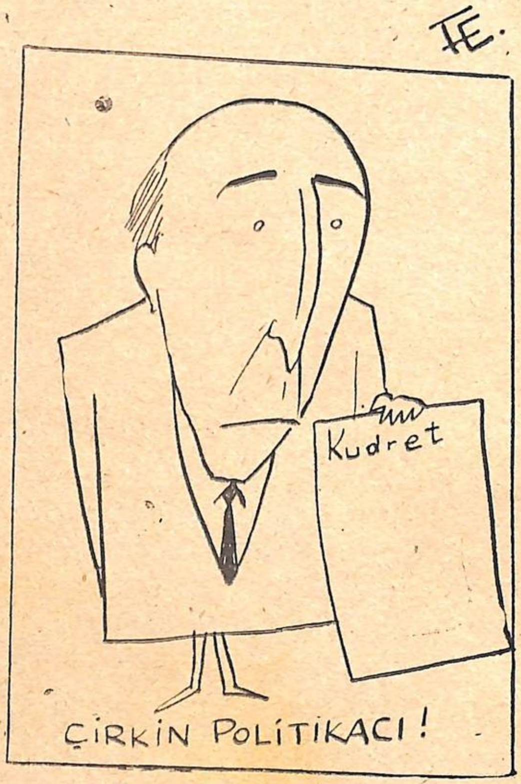

Döndürekli Ödenek

FAHRİ ALEV

— Şu örtülü ödenek de neyin nesidir Allâsen?
— Adı üstünde; örtülü ödenek..
— Ödenek ya, neyi örtüyor?
— Ödeneği...
— Neyi ödiyor?
— Ödemiyor, döndürüyor?
— Döndürüyor mu, neyi döndürüyor?
— Döneği.
— Döneği kim döndürmez!.. Böylesini neden döndürüyor?
— Kendi çıkarına..
— Kim kimin çıkarına?
— Başvekil kendi çıkarına.
— Başvekil dediğin, hükûmet reisi değil mi?
— Ta kendisi..
— Hükûmet reisi kendi çıkarına bâzı şeyler mi döndürüyor?
— Aynen öyle..
— Bu değirmenin suyu örtülü ödenek mi?
— Örtülüsü var, açığı var, kapalısı aralıklısı var..
— Örtülüsünü anlar gibi olduk, açığı hangisi?
— İlânlar, milânlar..
— Örtülüsü neydi?
— Aboneler, maboneler..
— Ya, kapalısı?
— Çek, mek...
— E, ya aralıklısı?
— Hık, mık!..
— O da ne?
— Sızıntısı..
— Kimden sızan?
— Menderesten.
— Kime sızar?
— Yazara.
— Niçin sızar?
— Yazdırmak için.
— Ne yazdırmak için?
— Övgü ile yergi.
— Övgü kime?
— Menderes'in kendisine.
— Yergi kime?
— Menderes'in düşmanına.
— Düşman kim?
— Muhalefet.
— Muhalefet nedir?
— Denge..
— Denge de ne?
— Muvâzene..
— O da neymiş?
— Hükûmet işlerinin tenkidine müsade..
— Bu müsade yok mu?
— O zaman yoktu.
— Hükûmet işlerinin tenkidi şart mı?
— Demokraside şarttır..
— Menderes neydi?
— Demokrat parti hükümetinin reisi idi.
— Bu şartı nasıl yerine getiriyordu?
—Ödenekle..
— Hangi elden çıkar bu ödenek?
— Menderes'in parmaklarından..
— Ne var onun parmaklarında?
— Döndürek..
— Döndürek dediğin de ne?
— Dönek yazar.
— Yazar döner mi?
— (Bir kısım yazar) döndü?
— Kim onlar?
— Yargılanacaklar, öğrenirsin...
— Neden yargılanacaklar?
— Doğruyu yerdikleri, yanlışı övdükleri için.
— Doğru ne?
— Halkın cefâsı..
— Yanlış ne?
— Menderes'in sâfâsı..
— Doğruya doğru diyenler çıkmadı mı?
— Çıktıııııın..
— Onlara ne oldu?
— Hapis.
— Vay iblis..
— Hem de habis..
— Demek bu örtülü ödenek?..
— İşte böyle bir döndürek..

★★★

— Peki bu ödenek başka işe kullanılmaz mı?
— Kullanılır.
—Ne gibi işlere kullanılır?
— Koruma işlerine..
— Millî koruma mı?
— Değil...
— Sağlık koruma mı?
— Değil..
— Çocuk koruma mı?
— Değil..
— Ya, ne ya?
— Koruru korumağa!..
— Korur kim?
— Ahmet Salih Korur...
— Ahmet Salih Korur kim?..
— Ödeneğin kasadarı..
— Kimi korur?
— Ahmet Salih Koruru!
— Başka kimseyi korumaz mı?
— Korur..
— Kimi?
— Hasan Hüseyin Korur'u..
— Başka?
— Hüseyin Hasan Korur'u..
— Başka?
— Fatma Ayşe Korur'u..
— Daha var mı?
— Ayşe Fatma Korur'u..
— Anlıyamadım, hep (Korur) ları mı korur?
— Fırsat düşer düşmez..
— Fırsat düşmezse?
— Menderesi korur?
— Kimden?
— Muhalefetten..
— Nasıl korur?
— Beslemekle..
— Neyle besler?
— Ödenekle?
— Kim beslenir?
— Dönek..
— Demek, bu örtülü ödenek...
— Dönek besler, dönek.

seçme saçmalar

★ Baktıkça hüsnü änına.
Hüsnü

★ Bana benden olur her ne olursa.
Ne olursa olsun.

★ Burada gömülüyüm işte yaşıyanlara inat.
Yaşayan ölü

★ Ne sen sor, ne ben söyliyeyim.
İki Dilsiz

★ Lâubalilikten hoşlanmam.
Hoşlanma

★ Nedir bu çektiğin?..
Piyango

★ Halep ordaysa arşın burada.
Yarım arşın kes

★ Boş lâfa karnım tok.
Teyp

★ Yalnız seni sevdim.
Ben de seni

★ Bunda kızacak ne var?
Havyar

★ Turp gibisin maşallah.
Salata

★ Ben adamı toz ederim.
Çöpçü Hasan

★ Düşüklük etme..
Düşükler

★ Ben sapına kadar erkeğim
Keser

SİZ KAÇ KİŞİSİNİZ?

Osman Bölükbaşı Bakırköyde bir ahbabını ziyarete gidiyordu. Akıl hastanesinin önünden dalgın dalgın yürürken bir delinin attığı çığlıkla kendine geldi. Kasıklarını tuta tuta, gözünden şıpır şıpır yaşlar gelinceye kadar gülen bu hasta, Bölükbaşının dikkatini çekti. Delinin elinde bir gazete vardı. Bu gazeteyi okudukça kahkahaları hızlanıyordu. Bölükbaşı merak edince bunun «Kudret» olduğunu gördü. Hastanın yanına kadar yaklaştı. Hasta Kudret gazetesinde Bölükbaşının «Kurucu meclise katılacak C. K. M. P. üyelerinin C. H. P. ile eşit olması gerektiği» yolundaki demecini okuyordu. Okudukça da gülüyordu... O kadar gülüyordu ki Bölükbaşı'nın yanına kadar yaklaştığının bile farkına varmadı. Bölükbaşı dayanamıyarak:

— Merhaba hemşerim, dedi. Deli gazeteden başını kaldırarak:

— O merhaba, sen Bölükbaşı değil misin? diye cevap verdi:

Bölükbaşı tanınmasından ötürü üzülmüştü. Lâf olsun diye sordu:

— İçerde kaç kişisiniz?.. Deli bir kahkaha atarak cevap verdi:

— Sen bizi bırak, siz dışarda kaç kişisiniz? onu söyle...

KÜÇÜK VALİ'nin MACERALARI :

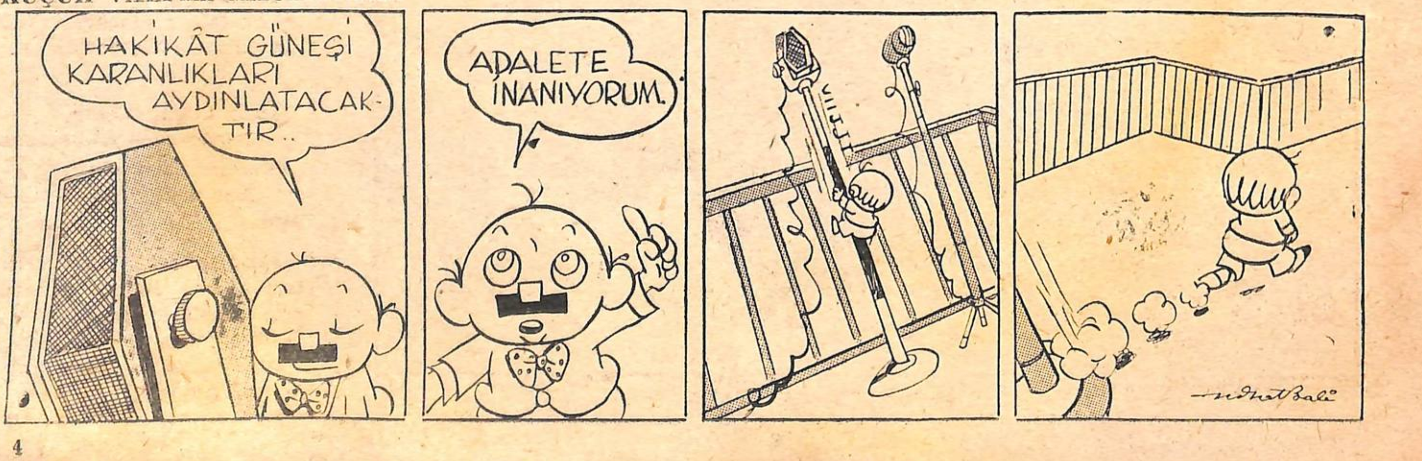

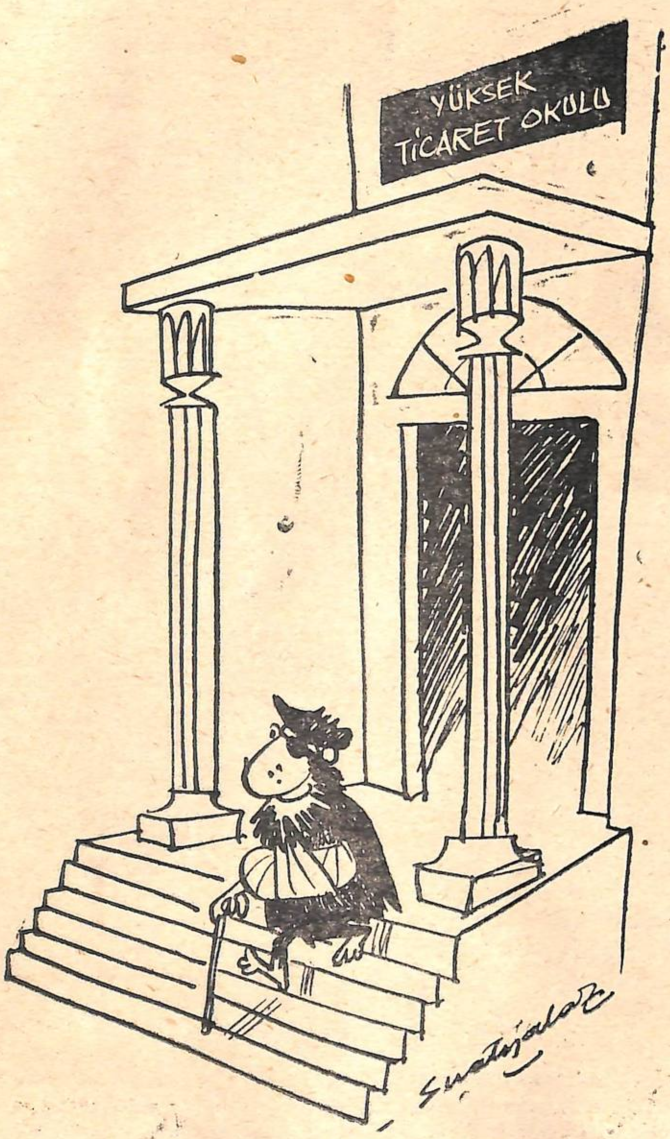

OKUMA MERAKI

SECAAT ARZEDERKEN

Bebek davâsının duruşması sırasında düşük Menderes:

— Başbakanlık kasasında yakalanan fotoğraflar Refik Koraltanındır. Bana bırakmıştı, almadı... Fakat onlar müstehcen değildir. Sadece bir sanat kıymeti taşır, demiş...

Yani sanat kıymeti (!) olan bu çırılçıplak fotoğraflar, Koraltan tarafından Menderese bırakılmış...

Bu fotoğrafları Koraltan getirdiyse, müstehçendi, değildi diye tartışmaya ne lüzum var...

Koraltan bu, seccade bırakacak değil ya...

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Geçenlerde size afacan dostlarımdan bahsetmiştim. Onlardan başka benim iki de afacan torunum vardır: Sedat Sertoğlu (Lise I), Vedat Sertoğlu (Orta son). Sedat, Fikretten ezberlediği mısraların mânalarını anlamadan okur, sormaz da. Onun soruları - koyu Galatasaraylıdır - çok kere futbole, maçlara dairdir. İlkokulda Şeref levhasına geçen Vedat ise, anlamadığını mutlaka sorup öğrenir.

Evvelki gün sordu: Dede, intak-ı Hak ne demektir?

— Doğruyu saklamağa çabalarken, ağzından hakikati kaçırmak demektir.

— Meselâ?

— Yassıada duruşmalarında, hakikati saklamaya çalışanların, arada bir doğruyu ağızlarından kaçırıvermeleri.

— Peki, ihkak-ı Hak nedir?

— Doğruyu, hakkı teslim ve kabul etmek demektir. Misâli de vereyim: Sayın Valimiz, İstanbulun, dünyanın en pis şehri olduğunu söyledi. Bu ihkak-ı Hak tır...

★

İstanbulda temizlik seferberliği başladıktan birkaç gün sonra Beyazıt meydanına çıktım, Beyazıt camiinin avlusundan geçip Sahaflar çarşısına girdim.

Söze cami avlusundan başlayalım: Şadırvanın etrafı - arkalıksız, küçük iskemleler sayesinde - kantin mi diyeyim, büfe mi diyeyim, - geçen lokantaya dönmüş. Kâğıda sarılı yiyeceğini getiren şadırvan başında karnını doyuruyor, kâğıtları yere atıp gidiyor. Ama Peygamberimiz: İman temizlikten gelir demişmiş... Şadırvanın etrafı kısa zamanda bir çöplük haline geliyor. Avludan çıktım. Çınaraltı kahvesine şöyle bir göz attım. Oturmuş çay içenlerin ayakları dibinde müzehrefat adına ne isterseniz var, kesilmiş tavuk başı bile var...

Sahaflar çarşısına girince, gözüm, solda, köşede yamruyumru, yamalı, harap, pis, kokmuş bir barakaya ilişti. Barakanın bir yanında da bir levha, üzerinde: «Bekçi odası» yazılı...

Hani kendisini karşılamak için neden top atılmadığını soran krala, kale kumandanı:

— Bunun dokuz sebebi var. Birincisi barut yok.

Deyince, kral sözü kesmiş:

— Ötekileri söylemene hacet kalmadı.

Sahaflar çarşısında bekçi odasını gördükten sonra, İstanbulun geri kalan pisliğini tarife lüzum kalmaz. Belediyemiz önce o odayı temizlesin, hem de kökünden. Meşhur sözdür: Balık baştan kokar...

★

Kırk elli yıl önce İstanbulun bir Rüstem Ağası varmış. Arnavut bir Ağa. Dediği dedik, astığı astık, kestiği kestik...

Bir gün tramvaya binmiş, solundaki zata çubuğunu uzatıp:

— Tak... demiş.

Adam hemen bir sigara sarıp Ağanın çubuğuna takmış.

Rüstem Ağa sağındaki zata dönmüş, çubuğunu adamın burnuna dayamış:

— Yak... demiş.

Adam hemen uzun sarı fitilli, kavlı çakmağına davranıp Ağanın sigarasını yakmış.

Rüstem Ağa bir iki nefeslenip yere okkalı bir tükürük fırlatmış, karşısındaki zata:

— Bas... demiş.

Adam başını sallamış:

— Bendenizden sâdır olmadı..

Rüstem Ağa köpürmüş:

— Ben sadır madır bilmem, bass...

Aşağı yukarı hepimiz bir Rüstem Ağa kesildik. Kirletelim, kim temizlerse temizlesin. Fakat Belediyemizin Rüstem Ağalık - tan kurtulmasını dilemek de bizim hakkımızdır...

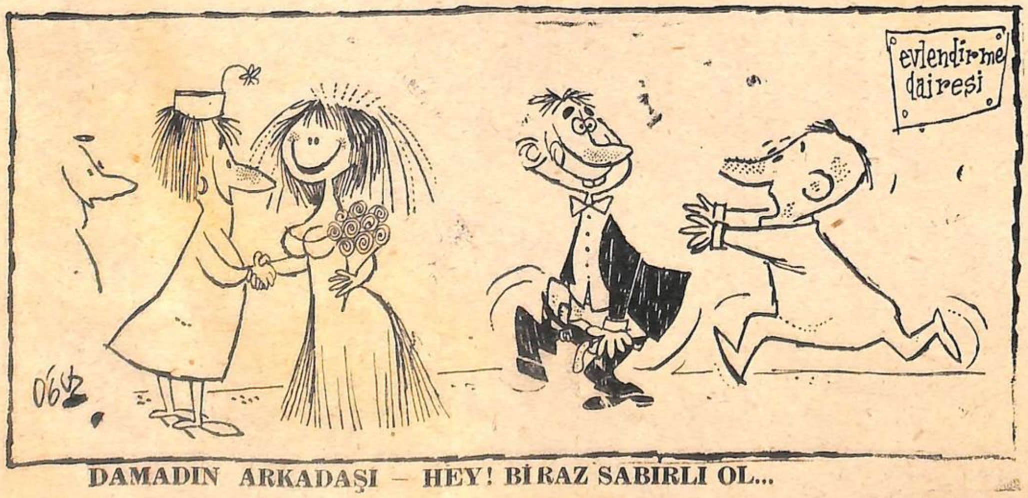

DAMADIN ARKADAŞI — HEY! BİRAZ SABIRLI OL...

AZİZ NESİN

YÜZ LİRAYA BİR DELİ

Akıl hastanesinden altı delinin kaçmış olduğu ancak ertesi gün öğrenilebildi. Hastane görevlileri, doktorlar büyük telâşa kapıldılar. Çünkü kaçan altı kişi, şizofrenliler, azılı, saldırgan hastalardı. Şehirde bir cinayet işliyebilirlerdi. İçlerinde kadın olan biri, dört yaşındaki çocuğunu, kucağına sıkıştırıp severek boğmuştu. Bir tanesi de, gerdeğe girdiği gece karısını uvurken ustura ile kesmişti. Öbürleri de bunlardan aşağı kalır yeri olmayan sinir hastalarıydı.

İlk iş olarak durum Valiliğe, Emniyet Müdürlüğüne bildirildi. Valilik ve Emniyet Müdürlüğündeki telâş daha da büyük oldu. Çünkü kaçan delilerden biri, yangın çıkarma hastasıydı.

Emniyet kuvvetleri Akıl Hastanesiyle çarçabuk bağıntı kurdu. Doktorlardan ve görevlilerden kaçak deliler için bilgi istedi. Bunların evleri neredeydi, aileleri kimlerdi?

On dokuz yıldır hastahanede kapalı olduğu için, delilerden birinin ailesini, bulmak mümkün olamıyacaktı. İki tanesi de uzak taşra ilçelerinden getirilmişti. Onlar da şehir içinde belli bir yerde değildiler. Geri kalan hastalar da, hastane giriş defterinde yazılı adreslerinde bulunamamışlardı. Yani, altı azılı deli, yirmi dört saattir bu şehrin içinde, bilinmeyen yerlerde yaşıyorlardı. Altı azılı delinin her an korkunç cinayetler işlemesi, yangınlar çıkarması beklenebilirdi.

Büyük bir dikkatle işe el koyan polis, delileri yakalayabilmek için küçücük bir ip ucuna sahip degildi. Üstelik kaçan altı deliden dördü, akıl hastanesinin çizgili elbiselerini bırakmışlar, gece uyumakta olan hastane görevlilerinin elbiselerini giymişlerdi. Bir tanesi, hem hastanenin çizgili elbisesini bırakmış, hem de başka bir elbise giymemişti. Yani bu delinin yirmi dört saattir şehrin içinde çırılçıplak dolaşmakta olduğu, ya da bir yere sindiği anlaşılıyordu. Hastane elbisesiyle kaçan yalnız bir deli vardı.

Polis, bu koca şehir içinde, altı deli arıyacaktı. Yalnız arasa iş kolaydı, yıllarca arardı. Ama aramakla kalmıyacak, bir de üstelik aradığı delileri yakalayıp Akıl Hastanesine teslim edecekti. Polisin bu konuda bütün bilgisi şuydu: Biri kadın ve biri çırılçıplak olmak üzere altı azılı deli, yirmi dört saat önce Akıl Hastanesinden kaçmıştı.

Delilerin şehirde yaratacakları tehlikeleri bir an önce önlemesi için idarî makamlar polisi boyuna sıkıştırıyordu. Çok kalabalık ve çok yaygın bir şehirde tımarhane kaçkını altı deliyi yakalamak kolay değildi. Delilerin kaçtığı radyodan duyurulsa halk paniğe tutulabilirdi. Yine bütün yük fedakâr polisin omuzlarına düşüyordu. Oysa fedakâr polise de, deliler için en küçük işaret, delil de verilemiyordu.

Akıl hastanesi hekimleri, vali, emniyet müdürü toplanmışlardı. Emniyet müdürü soruyordu:

— Kaçan hastaların belirli delilikleri nelerdir? Neler yapar - lar? Onları yakalayabilmek için, hiç olmazsa bazı emarelerini bilmeliyiz.

Hastane başhekimi de şöyle diyordu:

— Bu şizofrenler çok zaman normal insanlar gibidir. Yani her zaman delilik yapmazlar. Polis, olağan dışı hareketler yapanları yakalayıp hastanemize göndersin...

Emniyet Müdürlüğünün telsizleri, telefonları işlemeğe başladı. Şehir içindeki bütün karakollara şu emir veriliyordu:

«Dün gece Akıl Hastanesinden, biri kadın olmak üzere, altı hasta kaçmış bulunmaktadır. Kaçan hastalardan biri çıplak, birinin üstünde mavi çubuk çizgili beyaz hastane elbisesi vardır. Kaçak hastaların aileleri, ikamet yerleri ve eşkâlleri hakkında bilgi edinilememiştir. Bunlar, şehir içinde büyük tehlikeler ve karışıklıklar çıkarabilecek hastalardır. Bütün polis kadrosunun dikkatli bulunarak, olagan dışı hareketlerde bulunanları derhal yakalayarak, şehrin emniyet ve asayişi bakımından, hemen Akıl Hastahanesine sevketmeleri lüzumu bildirilir. Aranan kaçak delilerden yakalanan her biri için yakalayan memur, yüz lira nakdi mükâfatla taltif edilecektir.

Bu emri alan Emniyet Amirlikleri ve karakollardaki bütün polisler, şehir içinde deli avına çıkmışlardı. Bir deli yüz lira ediyordu. Bir polis, şansı yürürde, altı deliyi bir arada yakalayabilirse, altı yüz lira alacaktı.

Omuzuna bu ağır görev yüklenmiş bulunan fedakâr polisin altı azılı deliyi yakalaması uzun sürmedi. Telefon emrinin verilişinden yarım saat kadar sonra, bir semt karakolundan ilk haber alınmıştı:

— 1874 yaka numaralı polis memuru, akıl hastanesinden kaçmış bulunan altı deliden üçünün saklandıkları yeri tesbit etmiş ve karakolumuzdan yardımcı istemesi üzerine 2014 ve 1086 yaka numaralı polis memurları da vaka mahalline derhal sevkedilerek, hiç bir müessif hâdiseye meydan verilmeden üç akıl hastası vatandaşımı -

zın büyük bir muvaffakiyetle derdest edilerek bağlı bir halde Akıl hastanesine sevkedilmiş bulunduklarını ve henüz yakalanamıyan diğer üç deli vatandaşımızın da şiddetle aranmasına devam olunduğu, Allahın izni ile bunların da pek kısa zamanda yakalanıp, firarlarına meydan verilmeden Akıl hastanesine sevkedileceklerini ve...

Telefonla bu haberi bildiren komiser, ikramiye dagıtımında bir yanlışlık olmaması ve hak yenmemesi için kendi yaka numarasına ve künyesini de bildirdikten sonra, yanındaki polislere vazifesiyle uygun bir ciddiyet içinde şöyle dedi:

— Arkadaşlar! Allahın inayeti ile, öbür delileri de yakalamak inşallah bize nasip olur. Haydi vazife başına! Allah rast getire...

Kenar semt karakolu memurlarının yakaladığı bu üç deli daha Akıl hastanesine teslim edilmeden, şehrin ortasında ve kalabalık yerlerinde deli avına çıkmış olan üçer kişilik polis ekiplerinden biri daha, kaçak altı deliden dördünü yakalamıştı. Bunlardan biri de kadındı. Yani, ilk yakalananlarla birlikte, avlanan delilerin toplamı altı değil, yedi ediyordu. Çıplak deli ile, hastane elbisesiyle kaçan deli de daha yakalanmamıştı. Onlar da katılırsa, Akıl Hastanesinden dokuz delinin kaçmış olması gerekirdi.

Tımarhane kaçkını delilerin doğru sayısı, hastane baştabibliğinden sorulduğu zaman şu cevap alındı:

— Hastanemizden kaçan hasta sayısı altı olup, bu saate kadar, olağan dışı hareketleri polis zaptı ile tesbit edilerek hastanemize teslim edilmiş bulunan delilerin sayısı yirmi üçtür. Her ne kadar polis zaptında ve karakolların sevk fezlekelerinde bu yirmi üç kişinin anormal hareketlerde bulundukları tesbit edilmişse de, hastaneden kaçan altı hastanın yerine aklî müvazenesi yerinde vatandaşlarımızın alakonmaması ve her hangi bir yanlışlığa meydan verilmemesi için, bu yirmi üç kişi mütehassıs doktorlar tarafından muayeneden geçirilerek, aralarındaki hakiki akıl hastaları hastenemizde alakonacaktır. Çıplak kaçan hasta ile, hastanenin çizgili elbisesiyle kaçan hasta, henüz hastanemize getirilmiş değildir.

Hastane baştabibliğinden bu cevap daha yeni alınmıştı ki, Emniyet Müdürü'nün odasına giren nöbetçi emniyet âmiri, hastaneye sevkedilmek üzere yüzden fazla kişinin müdüriyete getirildiğini bildirdi. Bunların hepsinin de olağan dışı hareketleri görülmüş, anormal oldukları tanıkların sözlerinden anlaşılmış, bir takımı da yakınlarının, akrabalarının, komşularının şikâyetleri üzerine yakalanmıştı. Bu arada işleri büsbütün karıştıran, kendiliklerinden müracaat edenlerdi On sekiz kişi de,

Biz akıl hastanesinden kaçtık. şimdi arandığımızı duyduk. Nedamet getirdik. Kaçtığımıza pişman olarak dönüyoruz... diye müracaatta bulunmuştu.

İşler büsbütün çatallaşmıştı. Ortaya bir de yeni mesele çıkıyordu. Kendiliklerinden gelenler yakalanmış sayılamıyacaklarına göre bunlar, için, yakalana cak deli başına vadedilen yüzer lira nakdi mükâfat verilemiyecek demekti. Bu sebeple polisler kendiliklerinden gelenlerin müracaatını kabul etmiyorlardı. Yoksa müracaat sayısı çok daha kabarık olacaktı.

Akıl hastahanesinden kaçtığına nedamet duyarak müracaat eden bir vatandaşı, karakol nöbetçî polisi köşebaşına kadar kovaladıktan sonra sokakta yakalamış ve kendi tarafından yakalanmış deli olduğu için, bu hastayı hastaneye teslim etmişti.

Avlanan delilerin sayısı o kadar artmıştı ki, bunların hastaneye gönderilmesi için polis taşıtları yetmiyor, taşıtlar hastaneye gidip gelesiye, hastalar Emniyet Müdürlüğünde alakonuyordu.

Gittikçe sarpa saran bu sorunu konuşmak için, Emniyet Müdür, müdür muavinleri, muzır cereyanlarla mücadele masası şefi toplandılar. Bir karar vermeleri gerekiyordu.

Emniyet Müdürü,

— Artık deli tevkifatını durdursak mı? diye arkadaşlarına sordu:

Muzır cereyanlarla mücadele masası şefi karşı koydu:

— Elimize böyle bir fırsat geçmişken, tevkifatı durdurmak doğru değildir. Çünkü, tevkif edilenler arasında muzır cereyanlara kapılmış kimselerin olması ihtimali de vardır. Şimdiye kadar, olağan dışı hareketleri görülerek tevkif edilenlerin sayısı sekiz yüzün üstündedir. Tımarhane kaçkını altı delinin bunlar arasında olmamak ihtimali de vardır. Ancak bu sekiz yüz kişi arasında tesadüfen de olsa muzır cereyanlara kapılmış bir tek kişinin katılmış bulunabileceği düşünülürse, bu tevkifata devamın faydadan hâli olmadığı anlaşılır.

Kravatının düğümü yağlanmış, ceketinin kolları tirfillenmiş bir şef de şöyle dedi:

— Yakalanan deli başına yüz lira mükâfat verileceğine göre, anormal hareketleri görülenlerin yakalanmaları durdurularak, esasen büyük bir geçim sıkıntısı içinde bulunan memurlarımızın bu nakdî mükâfattan mahrum bırakılmaları bence doğ-

(Lütfen sayifeyi çeviriniz.)

Motosikletli trafik polisi durdurduğu otomobile fazla sür'at sebebile ceza yazıyordu.

Arkada oturan bir kadın kendini bir müddet tuttuktan donra dayanamadı otomobili kullanan adama bağırmaya başladı:

— Ben sana dikkat et demedim mi? Ama kim dinler. Sabahtan beri arabanın tekerleklerini yerlen kestin, kornanı öttürmedin, önündeki kaç arabanın sağından geçtin. Sen bu kafa ile daha çok ceza görürsün.

Kadın devam ediyordu. Polis arabayı kullanandan sordu:

— Kim bu kadın?

Adamcağız boynunu bükerek:

— Karım, dedi.

Polis elindeki ceza zaptını yırtarak:

— Geç arslanım, geç dedi. Allah yardımcın olsun...

★

Anne:

— Yeni otomobili duvara çarptığın için baban ne dedi?

Oğul:

— Küfürleri bir tarafa bırakayım mı?

Anne:

— Tabii.

Oğul:

— Hiç bir şey demedi.

★

Ziyaretçiyi tımarhanede gezdiren doktor:

— Bu koğuş otomobil manyaklarına tahsis edilmiştir.

Ziyaretçi:

— Koğuş boş, hasta yok mu?

Doktor:

— Koğuş şimdi dolu ama hepsi karyolalarının altında tamiratla meşgul.

★

Trafik komiseri:

— Otomobil hırsızını yakaladınız mı?

Trafik polisi:

— Hayır efendim. Herif şanslı imiş. Yetiştik tam önünü çevireceğimiz sırada 500 kilometreyi doldurduk. Talimatnameye göre durduk ve yağ değiştirdik.

★

— Bu arabayı bana satarken kırılan, kaybolan her parçayı bedelsiz veririz demediniz mi?

— Evet efendim, ne talep ediyorsunuz?

— Dört diş, bir köprücük kemiği

★

Kazadan sonra gözlerini açan şoför:

— Neredeyim, neredeyim diye inledi.

Hemşire:

— 27 numaralı koğuşta.

Şoför:

— Hastahane de mi, hapishane de mi?

GELİN — ŞAHİTLERLE DAMAT ŞİMDİ GELİYORLAR EFEM...

ru değildir.

Bu toplantının en önemli konuşmasını, yüzde yüz polis bakışlı bir muavin yaptı:

— Akıl hastanesinden kaçan altı kişidir. Olağan dışı hareketleri tesbit edilerek, yakalananların sayısı ise bine yaklaşıyor. Fakat kaçan delilerin bunların arasında olup olmadığı belli değildir. Olabilir ki, yakalananlar arasında kaçan delilerden hiç biri yoktur veya bir - iki tanesi vardır. Kaçak altı deli bulununcaya kadar, olağan dışı hareketleri görülenlerin ve duyulanların yakalanmasında zaruret vardır.

Şeflerden biri de şöyle diyordu:

— Bizim zabıtlarla deli olduklarını tesbit ettiklerimizi, doktorların deli değildir diye bırakmaları da mümkündür. Bilirsiniz ki, bizim kaatil olduklarını yüzde yüz tesbit ve hattâ kendilerine itiraf ettirdiklerimizi, mahkemelerin beraet ettirdikleri çok görülmüştür. Bunca deli yakaladık. İster misiniz, bizim aradığımız deli bunlar değil, diye hepsini serbest bıraksınlar da, şehir deli ile dolsun...

Bu sözler, hepsini düşündürdü. Akıl hastanesinden sorulmalıydı. Kaçak altı deli yakalananlar arasında bulunduysa, deli araması durdurulmalıydı.

Akıl hastanesinden alınan cevap şu oldu:

— Kaçak altı hastanın buluna bilmesi için, olağan dışı hareketlerinden şüphe edilerek hastanemize getirilenler çok sıkı muayeneden geçirilmektedir. Kaçak altı hastadan hiç birinin yakalananlar arasında bulunmadığı ve yapılan muayeneleri sonunda, şimdiye kadar hastanemize gönderilenlerin akıl hastası olduğu anlaşılarak, hepsi de hastalıklarına göre hastane koğuşlarına kapatılmıştır.

Kaçak deliler aranacaktı öyleyse... Çıplak delinin plâja gitmiş olabileceği düşünülerek, polisler plâjlara baskın yaptılar. Buralarda hareketleri olağan dışı görülen pek çok kişi yakalandı. Bunların kimisi, deli olmadıklarını, plâj kabinesinde donlarını çıkarıp mayolarını, ya da mayolarını çıkarıp donlarını giymek üzereyken, çıplak yakalandıklarını söylediler.

Plâj kabinelerinden başka, randevü evlerinde de olağan dışı hareketleri görülen epiyce insan yakalandı.

Üstünde hastanenin mavi çubuk çizgili elbisesi olan delinin bir otelde saklanmış olabileceği düşünüldü. Otellere baskın verildi. Anahtar deliklerinden odalar gözetlendi. Mavi çubuk çizgili pijama giymiş olup, otel odasında, ya da yatak içinde olağan dışı hareketler yapan bir çok insan yakalandı.

Deli avlayan polisler, dilekçelerle müracaat ederek, vadedilen nakdî mükâfatın verilmesini istediler. Dilekçelere şöyle cevaplar geliyordu:

«Vazifeşinas ve fedakâr polisimizin gayreti neticesinde pek çok sayıda akıl hastası tesbit edilerek hastaneye yatırılmış olup, ancak bunlardan hangilerinin evvelce hastaneden firar eden akıl hastaları olduğu henüz anlaşılamamıştır. Bu netice kati olarak anlaşılınca, kaçak akıl hastalarını yakalıyan gayretli memurlarımıza nakdî mükâfatları verilecektir.»

İlk günkü deli avında, olağan dışı hareketleri görülen iki yüz kişi tutulmuştu. On gün boyunca, her gün yakalananların sayısı artmıştı. Sonra yavaş yavaş iş tavsadı. Günde bir - iki kişi ancak yakalanıyordu. Daha bir kaç gün sonra da hiç bir deli yakalanamaz olmuştu.

Her ne kadar kaçak altı delinin yakalanıp yakalanmadığı anlaşılamamışsa da, şehir delilerden temizlenmişti. İşte böyle sanıldığı bir gün, bir küçük semt karakolunda iki polis memuru şöyle konuşuyordu:

—Bu bizim millete yaranılmaz kardeşim... Bu memlekete ne kadar hizmet etsen kıymetin bilinmez. Öyle değil mi? Bak meselâ, bizden altı deli istediler değil mi, ben yalnız kendi hesabıma yirmi deli yakaladım.. Ne oldu? Hiç... Delileri yakaladığımızla kaldık... Yazık değil mi yani, deli de Allahın kulu...

— Hani deli başına yüz lira vereceklerdi. Ben tek başıma altmış deli yakaladım vallahi... Yüzer liradan altı bin eder. Vazgeçtik altı bin liradan, deli başına onar lira verselerdi, altı yüz lira tutar... Sanki neye hakkımızı vermiyorlar?

— Ya ben birader... Cansiparane bir şekilde çalıştım. Hakkımızı verseler, daha ne deliler yakalardık. Hattâ ben kaynanamı bile götürecektim. Ama baktım ki para vermiyorlar, karım razı olmayınca vaz geçtik. Kaynanamı da bedava vermezdim değil mi yani...

— Bana bugün hakkımı versinler, şimdi çıkıp yüz deli daha yakalarım.

— Ama olan memlekete oluyor. Bundan sonra bir deli yakalar mıyım? Yakalamam.

— Yazık.. Memlekete yazık. Doğru vallahi, delilerin elinde kaldık.

— Kaçak altı deli hâlâ yakalanamamış...

—Altı deliden ne çıkar... Denizde bir damla... Varsın dolaşsınlar...

Aziz NESİN

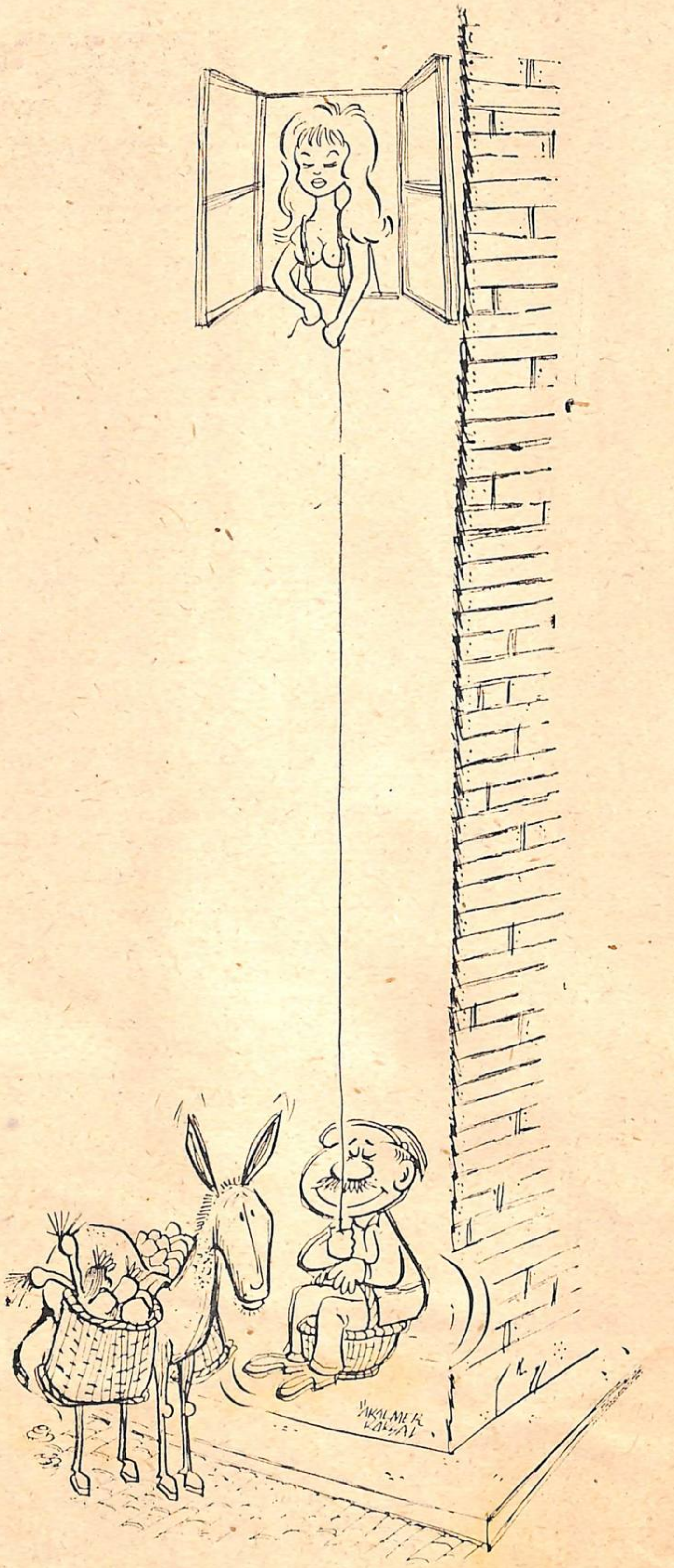

YAZISIZ

SENTETİK KAZANÇ

İkinci dünya savaşının en kızgın anında Alman Bilginleri Havadan petrol çıkarmışlardı. Bunun adına sentetik petrol dediler...

Gerçi Alman bilginleri havadan petrol çıkardılar ama bizim düşükler de havadan az şey elde etmediler.

Yassıada duruşmaları, işte bu havadan kazanılan milyonların bir hesaplaşmasıdır.

Almanlar Havadan petrol, düşüklerde havadan milyonlarca lira para çıkardılar...

TEDBİR

Berber — Saçlarınızın dökülmesi hızlanmış beyefendi. Buna mani olmak için tedbir alıyor musunuz?

Müşteri — Evet, karımı boşuyorum.

SİNEMALAR

NİNE : YAPRAKLAR DÖKÜLÜRKEN

Ferdinand Comez - Aliye Cıcık - Hüsnü Cacık.

Bir Sonbahar günü parkta tanıştığı güzel bir kızla sevişirken o parkın çöpçüsü tarafından piyastos edilen delikanlının döktüğü hazin gözyaşları ve vaziyete temizlik işleri müdürü Ahmet Süpürge'nin müdahalesi, ayrıca üçyüz çöpçü altmış arazöz her sabah sulanan sokaklar.

Film esnasında lütfen çöpleri yerlere atmayınız.

Prodüksiyon : Temiz Film.

ŞEBNEM : ŞAHİDİN SÖZLERİ

Jean Simoenip - Asaf Doğrusöyler - (Yalancı şahit rolünde) Kâzım Sanık - Dürdane Tanık - ve mübaşir Osman Anons.

Babasını mahkûm etmemek için yalan söyleyen güzel kız, suç delili olan iki kasa birayı içen bedbaht ana, kendini trenin altına atan gardöfren Selâmi, ayrıca aşk, heyecan, ihanet, ticaret ziyaret. Dikkat: film esnasında belediyenin emri mucibince sigara içmek yasaktır. Duruşma Film.

ENKAZ : ŞU DAĞLARI DELMELİ

Süleyman Omuz - Araba Hakkı - İclâl Çoksöyler - ve Ayılıdağ köyü halkı.

Yalçın bir dağda tünel açmaya çalışan idealist bir mühendisle ameleleri baştan çıkaran yüz yirmi kiloluk bir köy dilberinin korkunç kayaların üstünde yaşadıkları büyük aşk, baş döndüren uçurumlar, her türlü taş, mermer, lahit yapılır.

Şantiye Film.

BU HAFTA nerede eğlenelim?

NEŞENİZ BİLİR

Hazırlayan : Suavi SÜALP

Diğer Eğlence Yerleri

OPERA : ŞEN BALIKÇILAR

YAZAN : Ernest Hemingvay.

Sahneye koyan : Salih Reis

Sahneden alan : Kâzım.

Dekor : Eminönü Balık sergisi.

DİSTRİBİSYON:

Balık adam : Tenor

Deniz kızı Hüsnüye : Soprano.

Yengeç Kemal : Bariton

Ayrıca köprüden denizi seyredenler korusu - 6547869 arya - 435 tablo ve seyircıler içinden nefis yeni çıkan şarkılar.

BİZİM EV : Biz bu akşam evde oturacağız, isteyen komşular yemeklerini alıp gelebilirler.

Lüzumlu Telefon Numaraları

UMUMİ TELEFON : 77777777

TAHSİN : 4356744

ABDÜLFETTAH : 62/99

NACİYE : 34

NACİYENİN KIZKARDEŞİ : 66/8

KIZ KULESİ : Bekçi bilir.

SİR JAMES WERTENLİQ : Böyle bir adam yoktur.

BARİTON ŞEMSİ : 33 ten 00

En iyi arkadaşım : 6688997755

SUAVİ SÜALP : 22 75 88 Bu benim hakiki numaramdır.

CANKURTARAN : 3810149

POLİS HAMDİ : 864554

TAHSİN : 3276240

ELEKTRİK : 44682761

NECLÂ : Evde yok.

ŞAZİMENT : Meşgul.

NECMİ : Çıkmıyor.

TARZAN : 48 den Bobloho

ÇİTA : 48 den Tarzan.

MANDRAKE : 3861817

ABA LANE : 2431118

DALAY-LAMA : 27 den 44

İHSAN NABİ : 18241381

HAYDAR PEHLİVAN : Güreşte.

METİN : Antremanda.

AMERİKAN FİLMLERİNDEN SEÇME KONUŞMALAR

Bir kovboy filminden :

— Bu şehri terkedip gitmen için sana 5 dakika mühlet veriyorum, Slade...

— Peki Şerif, dediğin gibi olsun. Fakat müsaade et de, şu 5 dakika içinde bankanın kasasını boşaltıp, "Koca Ben" ile "Örümcek Willie" yi de temizliyeyim...

Ünlü bir futbolcunun hayatını anlatan filmden:

Antrenör:

— Tek ümidimiz sensin Co. ilk haftayımda en azından 2 gol atmalısın.

Oyuncu:

— Peki babalık. Yalnız, topa nasıl vurulacağını bir kere daha gösteriver.

Hızlı bir aşk filminden:

Kızın babası:

— Beni dinle Steve: Kızımla bir daha görüşmeni istemiyorum. Aksi halde...

Delikanlı:

— Buraya kadar gelmişken boş dönmemi istemezsiniz herhalde? Acaba eşiniz evde mi?

Afrikada geçen bir mâcera filminden:

Kabile Reisi:

— Kera Çova meça grumba mabba simpo çova Keenga...

1. inci Seyyah:

— Şef ne diyor, Wilson?

Wilson:

— Kongo'nun bağımsızlığından bahsederek, Mr. H.' ın bazı hususlarda yanlış fikir sahibi olduğuna bizi inandırmak istiyor.

NOT: Sonradan, şefin "amma da tombul beyazlar, bunların haşlaması hârika olur" dediği anlaşılacaktır.

Bir korku filminden:

Doktor Bilmem kim korkunç bir kahkaha atarak:

— İşte goril beyni, timsah yüreği, yılan vicdanı ile hayat verdiğim yaratık. O, benim eserimdir...

Kolejli Kız:

— Aman Allahım! Ne hârika adaleleri var. Bakışları ne kadar erkekçe... İnsanın kanını tutuşturuyor...

Dil Merakı

"— Ahmet Beyler Çince öğreniyormuş. Sebebi ne acaba?"

"— Çinli bir bebek evlât edinmişler, büyüyüp konuşmaya başladığında ne söylediğini anlamak için öğreniyorlarmış."

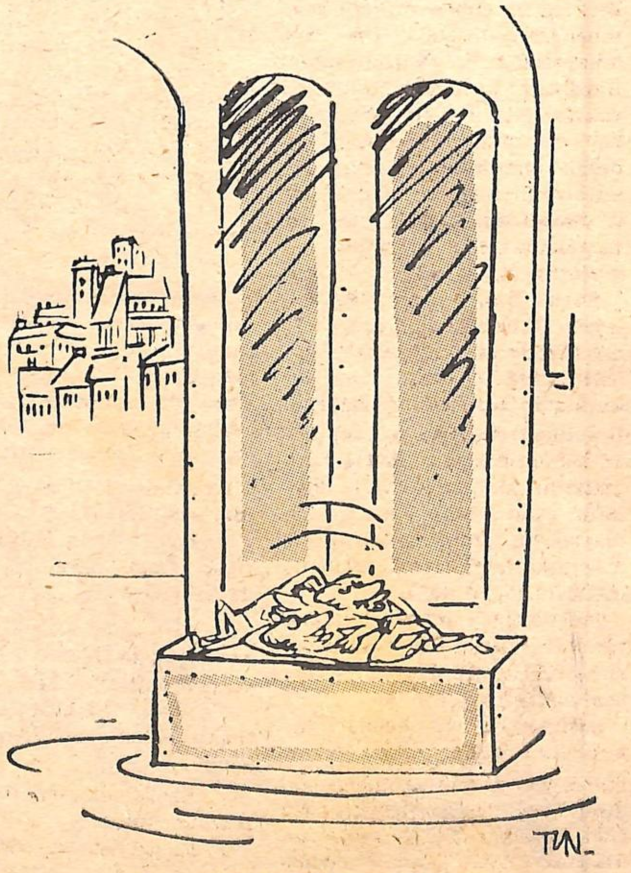

«MECBURİ İSKAN!..»

ÇOCUK DENEN MAHLÛK
TUN.
MUHAFAZAKÂR ÇOCUK
ZAMANE ÇOCUĞU
EFENDİM MALAZGIRT SAVAŞI YERİNE SON TÜRK-BULGAR MAÇINI ANLATSAM OLMAZ MI ?
ÇALIŞKAN ÇOCUK
NE LEYLEK GETİR-MESİ BE..ERKEĞİN SPERMLERİ DİŞİNİN YUMURTALIĞINA DUHÛL EDER VE DOKUZ AY ON GÜN KADAR BİR SÜRE SOONA..
KÜLTÜRLÜ ÇOCUK
SANATKÂR ÇOCUK
AMA ANNE BABAMI NEDEN SEN BESLEMİYORSUN DA HİZMETÇİ BESLİYO ?
GEVEZE ÇOCU
OLDU MU ?
ANLAYIŞLI ÇOCUK
GİDERİM AMA, CANIM KOCAMAN ÇİKOLATA, SİNEMA VE Bİ DE SARI KIRMIZI TOP İSTİYO.. YAAA!
FIRSATÇI ÇOCUK

HARİKA ÇOCUĞUN KONSERİ
PAGANİNİ, ÇAYKOVSKİ, CEMAL
HARİKA ÇOCUK
Gina veya Sofia
SÜT ÇOCUĞU
SEVİMLİ ÇOCUK
BABA UYAN YENİ SAÇ TRAŞINI GÖR...
ÇOCUĞA DİKKAT!
VELED-İ ZİNA
ANNE BEEE... HOROZ ŞEKERİ İSTERİİM....
SIMARIK ÇOCUK
KOMŞA'NIM TEYZE.. ANNEM VARSA BIRAZ PASTA BİRAZCIK DA DONDURMA İSTEDİ..
KURNAZ ÇOCUK
A
BZ
R
SOKAK ÇOCUĞU
DÜŞÜK ÇOCUĞU
HAYDİ BİZE GİDELİM DE EVCİLİK OYNAYALIM.
EV ÇOCUĞU

— KALK ŞU KONSERVE AÇACAĞINI BUL DA RAHAT UYUYALIM...

YAZISIZ

bunu? DUYDUNUZ MU

EN UKALA ADAM

Sormanto'da dünyanın en ukalâ adamı yarışması yapılıyordu. Yeryüzünün dört bir yanından gelen ünlü ukalâlar burada toplanmıştı. Halk yarışma günü yarışma meydanını hınca hınç doldurmuştu. Sormanto Belediye başkanı açış konuşmasını yapmak üzere mikrofonun önüne gelmişti. Tam bu sırada yarışmacılardan biri başkanın yanına giderek mikrofona doğru bağırdı:

— Biz buraya müsabakaya iştirak etmeye mi geldik, senin traşlarını dinlemeye mi?

Bu sözlere çok şaşıran Belediye Reisi hiddetle:

— Bu sizin yaptığınız ukalâlıktır deyince, adam sırıtarak:

— Eh, bizde buraya bunun için geldik zaten dedi ve halkın alkışları arasında dünyanın en ukalâ adamı seçildi.

Sans Paroles

BU NE RESMİ?

Vodresa'da Mösyö Löru adında bir ressamın açtığı sergi son senelerin en ilgi çekici san'at hareketlerinden biri olmuştur. Galeriye giren bütün ziyaretçiler bilhassa bir resmin karşısında toplanıyorlardı. Bu diğer resimlerden farklıydı. Duvara asılmış bir çerçeveydi. Ama çerçevenin içi boştu. Resim falân yoktu. Altında da «satılmıştır» diye bir etiket vardı. Meraklı ziyaretçilerden biri dayanamayıp Mösyö Lörü'ya sordu:

— Bu resmi bana izah eder misiniz?

— O mu?.. O bir duvar resmidir.

— Nasıl duvar resmi?..

— Bayağı duvar, herhangi bir duvar gibi.

— Peki ama onu alan ne yapacak?

Lörü hayretle adama baktıktan sonra:

— Ne yapsın istiyorsunuz dedi. Resim ne yapılır, tabiî duvara asacak...

Les Dessing'den

BU PARA GEÇER

Sampionanın büyük lokantalarından birine kafasında geniş kenarlı şapka, üstünde renkli şeritleri olan acayip elbiseli bir adam girdi. Kenar masalardan birine oturdu. Herkesin kendisine bakmasına aldırmayarak önünde eğilen garsona bir rozbif, bir kebaplı pilâv, bir keşkül ve ananas kompostosu ısmarladı. Getirilen yemekleri iştiha ile yedikten sonra garsonun tabağına bıraktığı hesap pusulasına bakmadan cebinden bir tomar para çıkarıp içinden bir kaç tanesini tabağa bıraktı. Garson tabağın içinde hiç tanımadığı acaip paralar görünce hayretle adamın yüzüne baktı.

— Şaka ediyorsunuz galiba sinyor bu para geçmez.

— Neden geçmesin bu tam 10.000 pezota'dır.

— Affedersiniz sinyor, bu para ne parası?

— Benim param.

— Tabiî sizin paranız ama, hangi milletin parası?

Adam hiddetle garsona bağırdı.

— Ulan tayıncı ille bir milletin parası mı olacak? Benim param olmaz mı?

— Şey ama sinyor.

— Bana bak sen beni düpedüz sahtekâr yerine koyuyorsun. Al şu parayı da çek git, daha fazla canımı sıkma, dedi ve çıkıp gitti.

Piastre D'ergent'dan

İZAHAT

Banliyo treni diz boyu karlar arasından uflaya puflaya ilerlemeye çalışıyordu. Sekiz, on defa durup güçlükle hareket ettikten sonra tekrar durdu ve bu defa artık hareket edemedi. Makinistin bütün uğraşmaları netice vermedi. Yolcular geceyi kalorifersiz kompartmanlarda geçirmeye mecbur oldular. Yolculardan biri sabahın erken saatlerinde her tarafı soğuktan uyuşmuş halde trenden inerek düşe kalka en yakın postahaneye kadar yürüdü ve çalıştığı yere şu telgrafı gönderdi:

— Bugün daireye gelemiyeceğim, dün daha eve gidemedim.

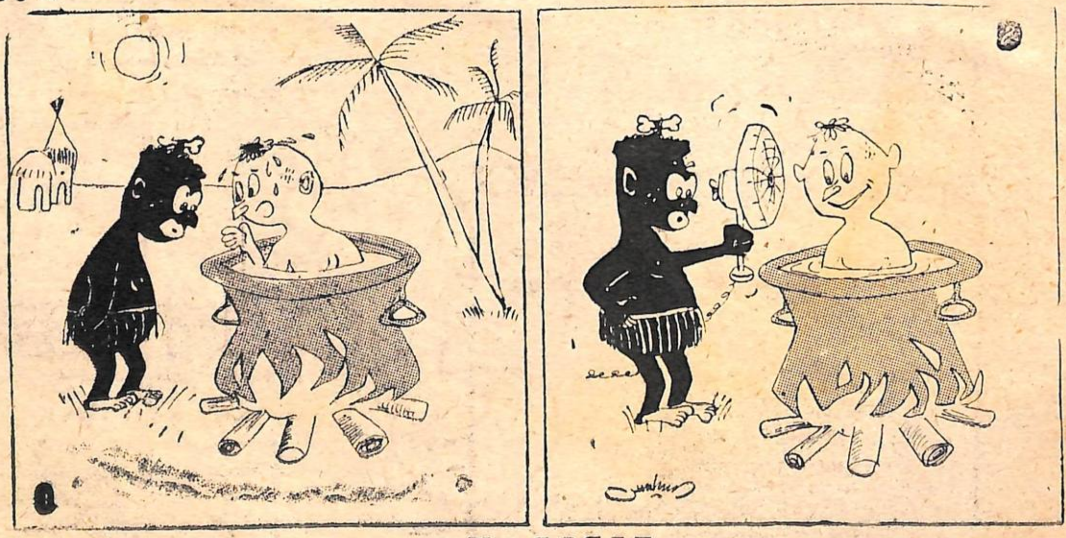

YAZISIZ

NEMRUT AMCA

Çamlıca'dan ZAFER AKINCIOĞLU imzası ile mektup gönderen bir okuyucumuzun merak ettiği şey de şu:

"Derginizi beğenerek, severek okuyoruz. Fakat dikkatimi çeken bir noktayı da belirtmek isterim. Mizah konularınızın büyük bir kısmı düşük iktidar mensupları ve onların yaptıklarıyla ilgili. Bu durumu ne şekilde izah edebilirsiniz?..

C: Sorduğunuz şeyin cevabı gayet basit. Düşük iktidar mensuplarının gerek varlıkları, gerekse yaptıkları sadece iki meslek erbâbını ilgilendirecek mahiyetteydi:

1 — Ceza Hukukçuları.
2 — Mizahçılar...

Ceza hukuku, işin kendisiyle ilgili yönüne eğilmişken, biz de mizaha sermaye olan tarafını işliyoruz...

Fakat adamlar öylesine maden ki, bitip tükenecek gibi değil ...

Bursa'dan BURHAN USDEMİR, gönderdiği **mektupta:**

" (Irkçılık - Turancılık) diye bir lâfdır gidiyor. Bunu kısaca, basit bir şekilde anlatır mısınız lütfen" diye yazmış.

C: Irkçılık - Turancılık, akılbaşında ve uyanık görünen bazı kimselerin, ayakta uyur - casına, akıl fikirle hiç ilgisi olmıyan rüyalar görmesidir, diye biliriz.

Fatih'ten GÜLDEREN ADAK, gönderdiği mektupta şunu soruyor:

"Hangi takımı tutuyorsunuz?"

C: Benim öyle bir şey yaptığım yok. Ya siz?..

Ankara'dan bir okuyucumuz, OKTAY YAVAŞ, merak etmiş, soruyor:

"Fenerbahçe son iki maçında neden berabere kaldı dersiniz?"

C: Bunu bilmiyecek ne var kardeşim? Galatasarayla puan puana gelmek için...

—... BUGÜN BURADA TOPLANMAMIZIN MANA VE EHEMMİYETİNE GELİNCE...

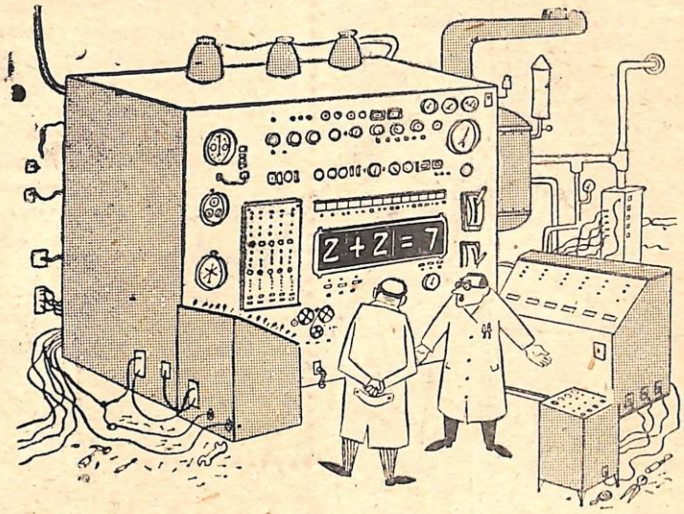

— BİZ GENE KERRAT CETVELİNE BAŞVURSAK İYİ EDERİZ, GALİBA...

ipana

KÜLTÜR BİLMECESİ PROGRAMI

Her Cumartesi 22.15 te İstanbul Radyosunda

PROGRAMI TAKDİM EDENLER

Orhan Boran
Tarık Gürcan
Dürnev Tunaseli

BASIN ŞEREF DİVANININ (7) NUMARALI TEBLİĞİ

Ankara Kumandanlığında yapılan bir sohbette, muhabirine neşredilmemesi kaydiyle verilen bazı malûmatı ve sırları, aynı kayıtla aldığı halde yayınlamış olan "Akşam" Gazetesinin bu hareketi, Ahlâk Yasamızın 6 ve 7 nci maddelerine tamamen aykırı görülerek, Akşam Gazetesine ait bu hareketin takbih edilmesine karar verilmiştir.

19 KASIM 1960

İNGİLİZCE
ÖĞRENMEK İÇİN TEK ÇIKAR YOL
Limasollu Naci
BATI DİLLERİ OKULU kursları
Abdülhakhamit Cad. No 8-TAKSİM
ve
Mektupla İNGİLİZCE FRANSIZCA ALMANCA

NOT:

CİLDA EL ve CİLD LOSYONU'nu tahsilatla ilgili şahıslar yüzlerine süremezler! Zira yüz çok yumuşayacağından alacağı istemek çok defa mümkün olmamaktadır.

Bayan Döviz

AZİZ NESİN'in büyük romanı

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Muzaffer ve Halûk yıllar sonra karşılaşan iki arkadaştır. Halûk, Muzaffer'i iş bulmak için bir gece Yüksek Kulüp'te verilen "Kimsesiz Yavruları Barındırma Derneği" nin balosuna götürmektedir.

Muzaffer, yolda Yüksek Kulüp'ün hikâyesini anlatır: Eski padişahlardan sultan bilmemkaçıncının başmabeyincisi Yanbastı Fettah bey, İtalya ile Osmanlı İmparatorluğu arasındaki politika oyunlarının idaresi sonunda şimdi Yüksek Kulüp olan köşkü elde **ediyor.**

Yanbastı Fettah **bey'in** *torunu olan Sarsak Mecdi Bey'in ömrü, dedesinden* **kalan mirası** *yemek gayreti içinde geçiyor. Yiye yiye bitiremediği* **mirası** *sonunda, tutulduğu evlenme hastalığı sayesinde kendisinden otuz sekiz yaş küçük Lokum Betül adındaki kadın yiyip bitiriyor. Sarsak Mecdi bey son günlerini çok mesut geçiriyor. Çünkü Lokum Betül sayesinde on parası kalmadığı* **gibi** *uçan kuşa bile borçlanıyor.*

Fakat bu işten Lokum Betül zararlı çıkıyor. Çünkü Betül, Sarsak Mecdi bey erken ölecek de mirası kalacak diye evlenmişti.

Hikâyenin devamını Muzaffer Halûk'a anlatmakta devam ediyor:

— 2 —

YANBASTI FETTAH PAŞANIN KÖŞKÜNÜN HİKÂYESİ

Lokum Betül'ün Cins Bekir adında bir sevgilisi var. Cins Bekir'e «Ne iş yapıyorsunuz?» diye sordukları zaman «Lokum Betül'ün arkadaşıyım» dermiş. Lokum Betül, Sarsak Mecdi Bey'le evlenince, sevgilisi Cins Bekir de birlikte eve geliyorlar. Mecdi Bey daha «Bu da kim?» diye sormağa kalmadan Lokum Betül «Sakın beni evine çeyizsiz geldi sanma, işte benim çeyizim» diye Cins Bekir'i gösteriyor. İlk bir - iki hafta tatlı tatlı geçiniyorlar. Derken bu Cins Bekir «Betül'ü boşıyacaksın» diye Sarsak Mecdi'nin başına ekşiyor. Çünkü Mecdi Bey de para suyunu çekmiş. Ölünce Betül'e miras kalacak bir şey yok. Sarsak Mecdi'nin inadı tutuyor, boşamam da boşamam, diyor. Cins Bekir bas bas bağırıyor: «Ulan alçak moruk, mirasım kalacak diye elin zavallı kızını dolandırmağa hiç utanmıyor musun? Yazık değil mi kadına? Madem paran pulun yoktu, malın mülkün yoktu, ne diye bu yaştan sonra evlenirsin de, elin garip kızını da boşu boşuna sevindirirsin...»

Bir gece böyle bağıra bağıra Sarsak Mecdi Bey'in üstüne yürüyor. Sarsak Mecdi de can telâşı ile hemen bir yalan kıvırıyor: «Ayol, benim asıl servetim, bankadaki kasamda saklıdır. Kasadaki sandık içinde kalacak olanları Betülcüğüm ömrü oldukça yesin... İkinize de yeter, ikinizde âfiyetle yiyin.»

Bunun üzerine Lokum Betül. Sarsak Mecdi ve Cins Bekir'den kurulu mutlu aile üçgeni sevinç içinde sarmaş dolaş oluyorlar. Bundan sonra iş, Sarsak Mecdi'nin bir ayak önce ölmesine kalıyor. Bir ayağı çukurda, öbürüne de bir çelme taktın mı, haydi içeri... Sarsak Mecdi Bey'in de inadına ölmiyeceği tutuyor. Günden güne canlanıyor. Cins Bekir «Artık bu parasızlığa dayanamam. Ben bu herifi öldüreceğim» diye tutturuyor. Boğsam mı, zehirlesem mi, diye düşünüyormuş. Lokul Betül «Olmaz, ben Allah'tan korkarım» diyor, «Sen onu bırak. On güne kalmaz, ben onu güzellikle, kendi aceliyle öldürmez sem, bana da Betül demesinler. Bırak, herifi tatlı tatlı öldüreyim. Sen ne diye pis herif için elini kana bulayıp da boşu boşuna cinayet işliyeceksin.»

Lokum Betül, dediğini yapıyor. Bir gece sabaha karşı Sarsak Mecdi sarsıla sarsıla Lokum Betül'ün kolları arasında don paça ruhunu teslim ediyor. Bu sırada Cins Bekir de yatak odasının kapısında bekler içeriye «Öldü mü, tamam mı, oldu mu?» diye sorarmış.

Oysa işin iç yüzü başka. Sarsak Mecdi Bey'in on parası kalmamış. Banka kasasındaki sandığı da bomboş. Kala kala, dedesi Yanbastı Fettah Paşanın bir köşkü kalmış. Paraların, mirasın suyunu çektiğini bilse Lokum Betül onu yüzüstü bırakıp savuşacak. Bu kadından da öyle çekmiş, öyle çekmiş ki, anasından emdiği sütler, yâni annesinin verdiği biberondan içtiği sütler, burnundan fitil fitil gelmiş, İçinden «Ben şu karıya bir madik atmazsam, bana da Yanbastı Fettah Paşazade Sarsak Mecdi demesinler» diyormuş. Kala kala bir tek köşk kalmış. Onun da Betül'e kalmasını istemiyor. İşte o zaman kasadaki sandık yalanını uydurmuş. Gerçekten, bankadaki kasasında, sedef kakmalı, küçük bir ceviz sandık varmış Herkes o sandıkta milyonlar, mücevherler, altınlar var sanıyor. Oysa Sarsak Mecdi Bey, sandığa pamuk doldurmuş, pa-

Suat YALAZ

Noter Sarsak Mecdi Bey'in vasiyetnamesini okuyor...

mukların içine de, kullanıla kullanıla tüyleri dökülmüş, kâdifesi yolunmuş, eski püskü bir nargile marpucu yerleştirmiş.

Öleceğini iyice anlayınca, noteri evine çağırtmış. Karyolasının baş ucuna gelen notere vasiyetini yazdırtmış. Notere «Geriye iki şeyim kalıyor» demiş, «biri banka kasasındaki sedef kakmalı sandığın içindeki, biri de köşk...»

Sarsak Mecdi, değerini az bulduğu için köşkü bir hayır kurumuna, asıl büyük serveti sedef kakmalı ceviz sandığı da karısına miras bıraktığını vasiyet etmiş. Aklınca Lokum Betül'den intikamını alacak. Yani Sarsak Mecdi Bey, öldükten sonra Betül'e şunu anlatmak istiyor: «İşte sana benden kalan budur. Sen beni bu hale sokmuştun. Şimdi bu yoluk marpuca bakar bakar beni anarsın...»

Mecdi Bey gözlerini kapar kapamaz, Lokum Betül'le Cins Bekir hemen notere koşacaklar. Vasiyetin yerine getirilmesini istiyecekler. Yargıç huzurunda o sedef kakmalı ceviz sandık açılacak. İçinden pamuklara sarılıp sarmalanmış bir eski marpuç çıkacak. Yargıç, eski marpucu Lokum Betül'e uzatıp.

— Buyurun bayan, merhum kocanızdan size işte bu kalmış... diyecek.

Cins Bekir de küplere binip, Betül'e,

— Güle güle kullan... diyerek savuşup gidecek.

Sarsak Mecdi, ölümünden sonra olacakları bu anlattığım gibi düşünür, ölüm döşeğinde keyfinden kıkır kıkır gülermiş. Son günleri, işte böyle bir mutluluk içinde geçiyor. Arada sırada Betül'e,

— Karıcığım, dermiş, gözüm açık ölmiyeceğim. Sana öyle şey bırakıyorum ki, mirasım eline geçince kocanın kıymetini anlıyacaksın.

İşler Sarsak Mecdi Bey'in düşündüğü gibi yürümemiş. Bütün hayatında sarsaklıktan kurtulamıyan Mecdi Bey, son sarsaklığını notere vasiyetini yazdırırken yapmış. Ölmek üzereyken kafası mı karışmış, zihni mi bulanmış, her ne olmuşsa olmuş, notere «Köşkü karım Betül'e, kasamdaki sandığı da Hayır kurumuna bırakıyorum» diye yazdırtmamış mı?... Böylece eski marpuç hayır kurumuna, köşk de Betül'e kaldı. Cins Bekir, köş-

kû sattırdı, sonra da Betül'ün poposuna bir tekme indirip savuştu.

Köşk, içindeki eşyalarıyla birlikte ondan ona satıldı, ondan ona... Sonunda büyüklerimizden birinin yüksek irşatlariyle «Yüksek Kulüp» oldu.

Arkadaşını büyük bir ilgiyle dinliyen Muzaffer,

— Betül ne oldu? diye sordu. Halûk,

— Belki bu gece baloya gelir, orda görürsün... dedi.

Otomobil, yol boyunca iki yüz metre kadar uzanan yüksek bahçe duvarının dibinden geçtikten sonra, iki kanadı da ardına kadar açık demir bahçe kapısından içeri girdi. Tekerlekler, kum döşeli bahçe yolunda çıtırtılı sesler çıkarıyordu. Kapıcı, şapkasını çıkarmış, arabadakileri selâmlıyordu.

KLÂRKÇI MUAMMERİN HİKAYESİ

Yüksek kulüp olan köşke, iki yandan geniş basamaklı mermer merdivenlerle çıkılıyordu. Demirden süslü işlemeli kapı beyaz boyalıydı. Üç adım geçince, kalın tahta, oymalı kapı geliyordu. İki kapının da geniş kanatları açıktı. Daha sonra camlı büyük bir kapı, salona açılıyordu.

Muzaffer, yepyeni, bambaşka bir dünyaya giriyormuş gibi her şeye, her şeyin de de en ince ayrıntılarına büyük bir dikkatle bakıyordu. İçinde ürkekçe bir merak vardı. Yıllardanberi Yüksek Sosyete diye duyduğu, arada gazetelerde okuduğu şeyin içine giriyordu bu gece... O yüksek sosyeteyi bu gece elleyecek, görecek, tadacak, koklayacaktı. Yüzmesini bilmeyen insanın denize ilk girişinde duyduğu ürküntüye benzer bir ürpertili duygu vardı içinde...

Gepgeniş, upuzun bir salon... Bu salona, karşılıklı bir çok kapılar açılıyor. Bu büyük salonun dibinde, sağlı sollu daha ufacık üç salon var. Bütün duvarlar tirşe yağlı boya... Yaldızlı kabartma yapraklardan örülü dallarla duvarlar, bölüm bölüm çerçevelerle ayrılmış. Tavan, yaldızlı, renk renk kabartma süslerle bezeli. Salkım salkım sarkan avizelerin merceklerinde yansıyan her ışık fiskiyeden dağılır gibi salona dökülüyor. Kadınların toz pembe, mat esmer, donuk beyaz, kaysı kumralı çıplak omuzlarına, enselerine, sırtlarına, boyun ve gerdanlarına, avize merceklerinden sarı mor, turuncu, mavimsi ışık damlaları serpiliyor.

Muzaffer şaşkınlık içindeydi. Bir yandan da her şeye dikkat etmeğe çalışıyordu. Belki eskiden gördüğü bir filmin etkisiyle, burasını bir Viyana sarayına benzetmişti. 19 uncu yüzyıl sonlarında bir Viyana sarayındaydı. Şimdi nerdeyse, yaldızlar, nişanlarla süslü kaskatı bir mareşal elbisesi içinde, rugan çekmesinin altından geçen sübye, pantalonun kalıp gibi gösteren Avusturya imparatoru, merdivenlerden ağır ağır salona inerek, tafta tuvaletinin içinde taş bebek gibi duran ve elindeki ipek dantel mendili uğuşturan kadının sol elinin parmaklarının ucundan yavaşçacık tutup, dansa başlıyacak, Bir Viyana valsi kadınlarla erkekleri saracak. Sonra monokollu prensler, arşidükler, prensesler dansa katılacaklar. Kıyıya çarpan dalga fışırtılariyle etekler yerden kesilecek. Kadınlar, erkeklerin ellerinden savrulup tüy tüy, renk renk havada uçuşacaklar.

İki delikanlı, elleri arkaların da bağlı, sırtlarına üst kata çıkan merdiven duvarına dayamış, salondakileri yukardan seyrediyorlardı.

— Bu gece kendini iyi kullana bilirsen istikbalin parlıyabilir Muzaffer:

— Satış meselesi... Kendini

— Satış meseelsi... Kendini ağır satacaksın, dirhem dirhem. Sen bu gece burda kendine bir istikbal hazırlamazsan, bir daha ömrünce bir iş beceremezsin. Benden arkadaşlık bu kadar... Gerisi senin erkekliğine kalmış.

— Demek ben ...Gidip bu adamlardan iş istiyecegim?

— Hayır. İş kendisi senin ayağına gelir. Hele önce bir şu havaya alış yavaş yavaş...

— Kimseyi tanımıyorum.

— Tanırsın. Burda insan çabuk ahbap olur. Bak, meselâ şurda bir adam var, bir eli pantalon cebinde, öbür elinde viski bardağı var, gördün mü? Siyah tuvaletli kadınla konuşuyor. Hah, işte o... Sen bu adamları hep tanıyacaksın. Onlar sosyetenin aslanları.

— Necidir bu adam?

— Klarkçı ...

— Anlamadım.

— Klarkçı. Onun işi klark çekmek. Ama şimdi iş yok. Eskisi gibi klark çekemiyor. Buna Klârkçı Muammer derler. Adamın klark çekmekten başka hiç bir marifeti yok. Yıllardanberi yüksek sosyete de kadınlara klark çeke çeke mis gibi geçinir, lort gibi yaşar.

— Nedir bu klark çekmek kuzum?

— Sana bunları, burda nasıl yaşandığını, başarı kazanıldığını göstermek için anlatıyorum.

— Affedersin Halûk, bu klark dediğin nasıl çekiliyor?

— Hiç duymadın mı?

— Hayır.

— Dinle öyleyse. Hani Clark Gable diye bir artist var geçenlerde öldü. Bildin mi?.. İşte onun gibi rol kesmeğe klark çekmek denir.. Gözüne kestirdiğin kadının karşısına geçeceksin. Kaşının birini yukarı kaldıracaksın. Alnın kırım kırım kırışacak. Sol elinde cigara. Gözlerini süzerek karşısındaki kadının göz bebeklerinin ta elifine keskin keskin bakarken, cigarayı dudaklarına götürüp, cigaranın dumanını derin derin içine çekeceksin. Öyle derin ki, karşısındaki kadın da, içine çektiğin cigara dumaniyle birlikte, kendini senin içine akıyormuş sanacak. Sonra, içindeki cigara dumanını, kadının yüzüne doğru hafiften, dalga dalga üfüreceksin. İşte klark çekmek diye buna denir.

— Kolaymış...

— Her iş insana uzaktan kolay gelir... Ama kolay değil. Beceremezsen, karşındakine kepaze olursun, kadın güler. Klark çeken yüzlerce erkek var, kadınların alay konusu olmuşlardır. Yalnız bir bu Klarkçı Muammer işin üstesinden geliyor. Herif bir klark çekti mi, karşısındaki kadının ciğerini fethediyor. Etmez mi, bütün hayatı klark çekmekle geçmiş. İnsan hangi işte bu kadar egzersiz yapsa başarı sağlar. Ağzından savrulan cigara dumanı var ya, kadınların söylediğine göre, boyunlarına zincir gibi dolanırmış.

(Devamı var)

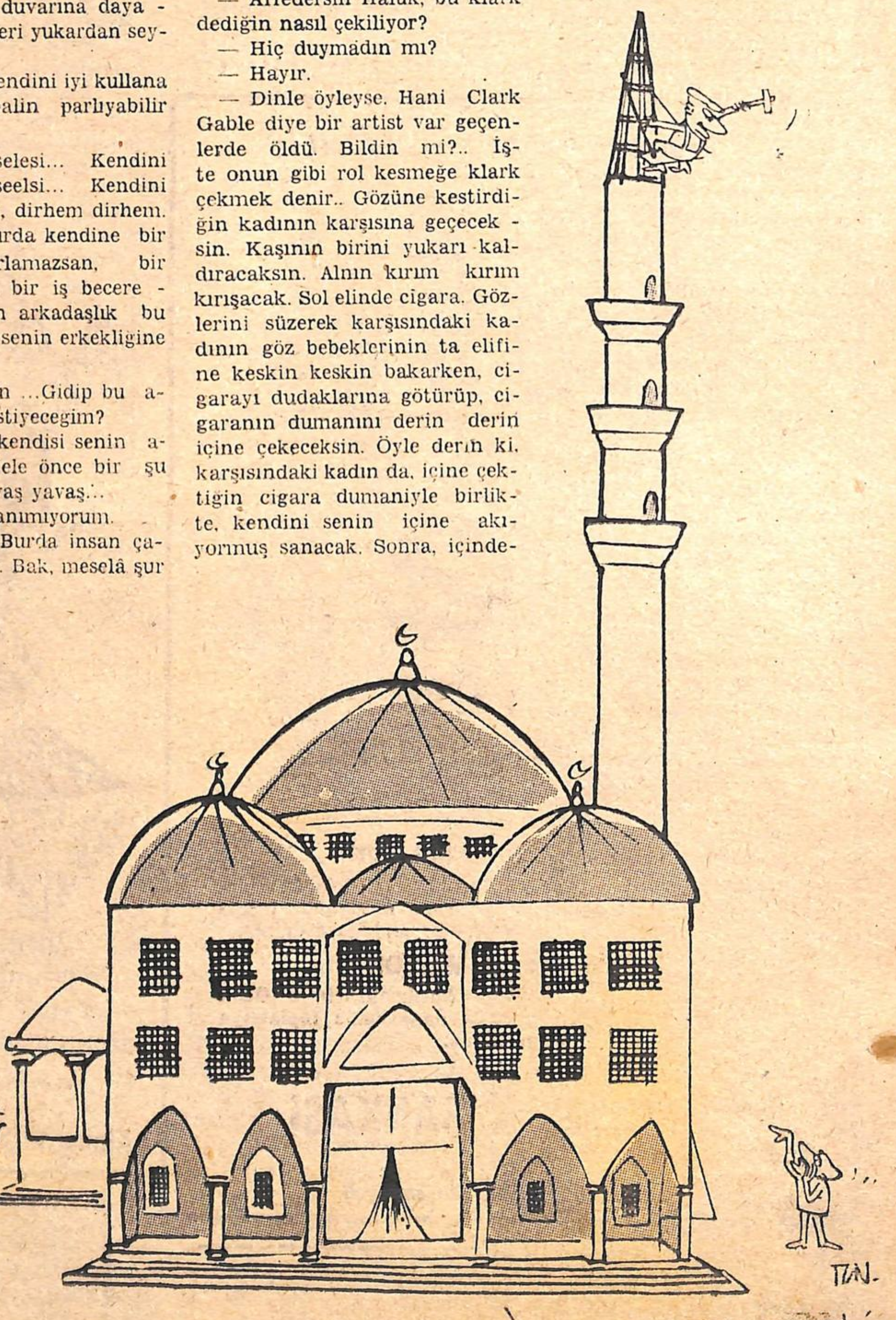

— BUNU SEN Mİ YAPTIN?..

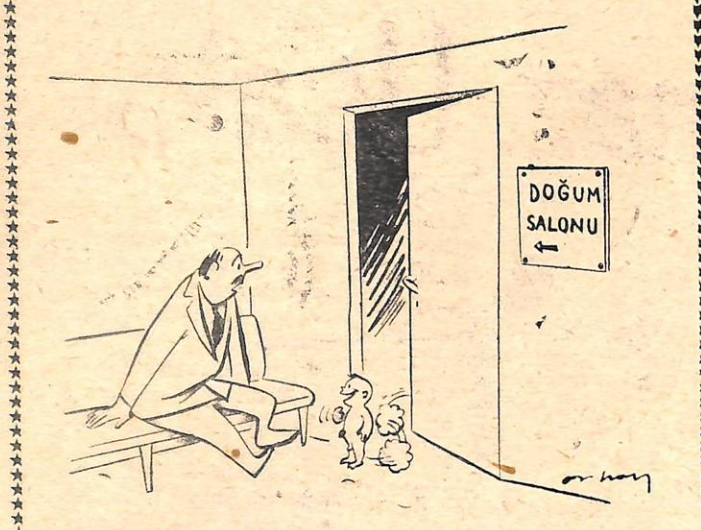

Çocuk — **Baba şimdi doğdum.. Merhaba!.. Hadi çarşıya gidip bana PANASON, Anneme CİLDA EL LOSYONU Sana da sinir ilâcı alalım!..**

DEDEKTİF olabilir misiniz?

Ekrem körkütük sarhoş meyhaneden çıktı. Sallanarak caddede yürümeye başladı. Tam evine döneceği sırada yüzü maskeli dört kişi Ekremin üzerine atılıp onu bir don bir gömlek kalıncaya kadar soyduktan sonra kaçıp gittiler. Ekrem ertesi günü karakolda herşeyi anlattı. Çok sarhoş olduğu için soyguncuları tanıyamadığını söyledi. İşin içinden çıkamayan polis derhal Dedektif Şakir'e başvurdu. Şakir hemen olaya el koyup, Ekrem'i sorguya çektikten sonra dışarıya fırladı. O civarda pastacılık yapan ve dürüstlükleriyle tanınan Ahmet ve Ali kardeşleri yakaladı. Bunlar her ne kadar mâsum olduklarını iddia ettilerse de Şakir onları içeriye attı. Şakir iki kişiyi yakalamıştı. Halbuki Ekrem'i soyan dört kişiydi. Diğer iki kişinin kim olduğunu bulabilir misiniz?

CEVAP

Gerçekten Ekrem'i soyan Ahmet ve Ali Kardeşlerdi. Ekrem çok sarhoş olduğundan iki kişiyi dört kişi görmüştü.

Tenbelliğin böylesi...

Karısı tarlayı sürerken, adam da ateşin başında yan gelmiş yatıyordu.

Bir aralık içi geçip de dalınca, ateşten sıçrayan bir kıvılcım adamın sakalını tutuşturdu.

Uzaktan bunu gören karısı, olduğu yerden bağırarak:

— Sakalın tutuştu, uyan Veli, uyan da bir şeyler yap, diye kocasını uyandırdı.

Adam uyandı ve keyfinin bozulduğu için gayet kızgın:

— Anladık, anladık, diye cevap verdi. Sus da, yağmur yağsın diye dua edeyim...

2 Ay ara ile 2 BÜYÜK ÇEKİLİŞ

30 ARALIKTA: 3 MİLYON

Bu fevkalâde senesonu keşidesine **katılmak için, 31 Ekim** akşamına kadar İş Bankasına **yatırmış olduğunuz tasarruflarınızı 30 Aralık tarihine kadar muhafaza ediniz.**

7 MARTTA: 2 MİLYON

Yeni yılın ilk zengin çekilişine **katılmak için 5 Ocak** tarihine kadar tasarruflarınızı **İş Bankasında toplamıya** devam ediniz.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL d - 680

Soğuk havalarda GRİPİN almayı ihmal etmeyiniz

MİDEYİ BOZMAZ KALBİ VE BÖBREKLERİ YORMAZ

Baş, diş, adale, sinir ağrılarını derhal keser.
Bayanların muayyen zamanlardaki sancılarına karşı başarı ile kullanılır.

Kininli Gripin 4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi	*: 10 T. L.*
İç sahifeler	*: 12 T. L.*

Dizildiği yer : Hergün Matbaası
Basıldığı yer : Vakit Matbaası
FİATI : 1 LİRA

Bulunmaz Uşak

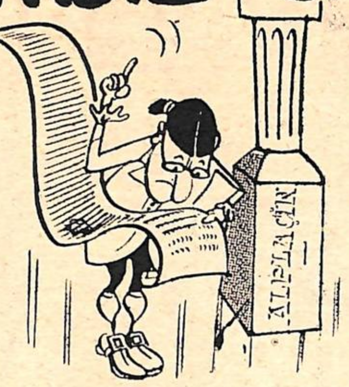

Babam her fırsatta:

— İyi bir uşak efendisini de iyi yapar. Onu düzeltir, ona değer kazandırır, derdi.

Kendisinin, huysuz, ağır işiten, sakar ve dünya ile beraber yaratılmış kadar ihtiyar görünen emektar uşağına bakar bakar, bu sözün ne derecede doğru olabileceğini düşünürdüm. Uşağın ismi Kenney idi. Ben 6 yaşındayken ihtiyardı. 15 yaşına girdiğim zaman da ihtiyardı. 24 üne vardığımda iyice, 33 yaşındayken çok ihtiyardı. Halen 42 yaşındaydım. Kenney o kadar ihtiyar ki, daha fazla ihtiyarlamasına imkân yok gibi görünüyor ama, bilinmez, Kenney bu... Şu son yıllarda ihtiyarlamaktan başka bir şey yaptığı yok. Bundan sonra daha ne kadar ihtiyarlıyacağını da hiç kimse söyliyemez.

Gelgelelim, Kenney'in babamın üzerindeki iyi tesirlerine. Doğrusu, ben bu konuda da şüphedeyim. Kenney gibi aksi huylu, nemrut, hiçbir şeyden memnun olmayan, bencil, tembel, daima sıkıntılı bir adamın, babamı nasıl iyi bir adam yapabildiğini daima düşünmüşümdür.

Babam, ağzı var dili yok dedikleri cinsten bir insandı. Kavga, hır bir yana, münakaşa nedir bilmezdi.

Annemin her dediğini yapar, benim şımarıklığıma boyun eğer, Kenney'in bağırıp çağırmalarını haklı bulur, hepsi de gayet çekilmez kimseler olan annemin akrabalarının hırçınlıklarına katlanır, taşıtlarda kendisini itip kakıştıranlardan, dirsekleyip ayağına basanlardan özür dilerdi. Hizmetçi kız bir tabak kırsa babam mahcup olurdu. Komşu ailelerden herhangi biri, gürültülü bir münakaşaya dalsa, babam utanırdı...

Büyüyüp de bazı konularda fikir yürütecek, enine boyuna düşünecek çağa ulaşınca, bu arada babam dünyayı, yani bizleri terketmişti - kendi kendime şöyle dedim.

— Aslında pek aklım ermiyor ama, babamın söylediği söz doğru olsa gerek. Onun gibi bir adam öyle söylediğine göre, işin doğrusu da öyledir. İyi bir uşağın, efendisini de iyileştirdiği muhakkak...

Esaslı, para getiren bir işim vardı. Eş - dost arasında seviliyordum. Kendisi ile yakından ilgilendiğim, hakkında ciddi şeyler düşündüğüm genç ve güzel bir kadın, bu ilgimi karşılıksız bırakmıyordu.

— Eh, diye düşündüm. Bütün bunlardan sonra, daha doğrusu bunlara rağmen, iyi bir uşak edinmeliyim. Herkes gibi, benim de kusurlarım, noksanlarım var. İyi bir uşak, tez zamanda beni de babam kadar mükemmel bir insan yapar...

Bu fikrimi yakın dostlarıma açtığım zaman:

— Boşver, dediler. En iyi uşak bile, insanı sadece sinirli, müşkülpesent, zor geçinilir bir şahsiyet haline getirir.

Sen alttan alacak olsan, o tepene çıkar. Her kusuruna ses etsen, sonunda kaatil olman işten değil... Uşağı ne yapacaksın?..

Ben direttim:

— Öyle demeyin. İyi bir uşak efendisini de iyi bir insan yapar. Ona tesir eder. Bu lâfı bana babam söylemişti. Ona kimin söylediğini bilmiyorum ama, babamı tanımış olsaydınız, lâfın doğruluğu hakkında en ufak bir şüpheniz kalmazdı...

Beni vazgeçiremiyeceklerini anladılar.

— Günah bizden gitti. Tanrı yardımcın olsun, demekle yetindiler...

Ben de, esaslı cinsten bir uşak aramaya koyuldum. Kenney, babamın kendisine bırakmış olduğu hatırı sayılır para ile, şehir dışında bir ev ve iki yarış atı almış, geçinip gidiyordu. Bu yüzden, ondan medet ummam yersizdi.

İşçi bulma kurumlarını taradım. İş kolay olmadı. «İyi» dedikleri şey, «soğuk», «katı», «mavi» gibi belirli olmadığından bir hayli zahmet çekiyordum.

İş bulma ajanlarına:

— İyi bir uşak arıyorum, dediğim zaman, kanatları olan bir fil istemişim gibi yüzüme bakıyorlar.

— Yani nasıl iyi? diye soruyorlardı.

— «İyi» işte... Nasıl «iyi» olduğunu ben de bilmiyorum ama, iyi olması şart...

— İyi ütü yapan, iyi hizmet eden, güvenebilir mi demek istiyorsunuz?

— Bu vasıflara sahip olan bir uşak arasaydım, bunları saymakla yetinirdim. Ben «iyi» bir uşak istiyorum...

— Peki, iyi bir uşağı ne yapacaksınız?

— Toprağı bol olsun, babamın bir lâfı vardı. «İyi bir uşak, efendisini de iyi yapar. Ona tesir eder» derdi...

— Hımm... Demek, siz iyi bir uşak aramakla, kendinizin iyi olmasını hedef tutuyorsunuz?

— Eh, doğrusunu isterseniz böyle.

— Şu halde kolay anlaşacağız. Siz, huylarınızı, alışkanlıklarınızı, tutkularınızı, merak ve inançlarınızı anlatın. Biz de, bu şartları esas tutarak, size göre bir uşak buluruz...

İstediklerini yaptım. Birkaç gün içinde, onlar da sözlerini yerine getirdiler. Adresimi kendilerine bırakmıştım. Gönderdikleri adam eve geldi.

Zayıf, kamburca, soluk benizli, ipince bıyıklı, gözleri iki damla suyu andıran bir gençti. İsminin «Mott» olduğunu söyledi. İlk başta sorulması gereken birkaç sorudan sonra:

— Siz, dedim. İyi bir uşak mısınız?

Hiç bozuntuya vermedi:

— Benim iyi bir uşak olmam, daha ziyade size bağlıdır.

— Yani?..

— İşçi bulma ajanı, hakkınızda gerekli bilgiyi verdi. Sizi iyice tanıyorum. İyi bir uşak olmamı arzu ediyorsunuz, kendinizi bana bırakmalısınız...

Şaşırmıştım.

— Bu da neye iyi?

— Gayet basit. Böylelikle, sizin kusur ve noksanlarınızı düzeltmem mümkün olacak. Yani, ben ne kadar iyi uşaksam, siz de o kadar iyi efendi olacaksınız.

Pek aklım ermemişti ama, bir kere denemekle hiçbir şey kaybedecek değildim.

Böylece, garip uşak efendi oyunumuz başladı. Mott, hemen her şeyime müdahale ediyordu. Önce politik görüşümü değiştirdi. Giyim - kuşamıma karıştı. Yemeklerimi seçmeye başladı. Ahbablıklarımı bile o düzenliyordu.

Sonunda, sevdiğim kadından da vazgeçmemi söylediğinde biraz direnmek istedim ama, fırsat vermedi.

— İyi bir uşak, efendisini de iyi yapar. Ona tesir eder, diyordu. Ya beni dinlersiniz, yahut da...

Çaresiz, dediklerini yaptım. Şimdi bambaşka bir adamım. Eskiden ağır, klâsik giyinirdim. Bu yakınlarda sıfır numara bir züppeden farkım yok.

Tamamen aksi bir politik görüş sahibiyim. Olmıyacak yemekler yiyiyorum. Ahbabları mı değiştirdim. Sevdiğim kadını da terkettim. Fakat ne zararı var? İyi bir uşağın iyi efendisiyim ya... Zaten esas olan da bu idi...

***

POSTALLAYIP

Bir milletvekili adayı 1957 seçimlerinde Gaziantep'te bir seçim konuşması yapıyor, dinleyicilerine bol bol espriler dağıtıyordu.

Bir ara kendinden geçerek şöyle dedi:

— Sevgili Antepliler... Oylarınızı bana verirseniz... Karşıyakadaki arsaları müstemleke yapacağız. Bunları postallayıp, postallayıp satacağız...

VİTA
Çamaşır Suyu
KAR GİBİ TEMİZLER

— 24 —

— O da olur, diye karşılık verdi. O da olur. Biz önümüzde uzanan geceye bakalım hele...

Şehirliler, belediye dairesinin yeni aldığı şekle, orada çalışan kızlara, kadınlara bakarak:

— Artık burada iş görülmez, hovardalık edilir, diyorlardı.

Gerçekten de, belediyenin hali görülecek şeydi. Bir örnek kısa lâcivert eteklik, dantel yakalı, açık göğüslü, beyaz blûz giyen memureler - yani bir zamanların profesyonel yosmaları- daktilo yazmaktan, dosya tutmaktan, iş görmekten ziyade, Piechut, Tafardel ve Barones ortaklığı adına eski mesleklerine devam ediyorlardı.

(Büyük Turistik tesisler) için gerekli hazırlıklar yapılmış, söz de şirket kurulmuştu.

Piechut, kızları başka bir işle de vazifelendirmişti. Milletvekili adaylığı için onlara propaganda yaptırıyordu. Hisse senetlerinin büyük bir kısmını hiç kimseye çaktırmadan kendi adına almıştı. Öte yandan, Madam Tafardel ile olan münasebeti de yürütüyordu.

Tafardel'in Paris'den dönmesine vakit kalmadan, Milletvekili seçimi için propaganda kampanyası zamanı gelip çatmıştı. Piechut, Mösyö Oscarla başbaşa verdi. Dünya politika tarihinde eşi emsali görülmemiş bir «propaganda kampanyası» hazırladı. Propaganda sermayesi, belediye sarayında (aynı zamanda da turistik resmi randevu evinde) çalışan resmi fahişelerden ibaretti.

Afişler bastırdı, broşürler hazırlattı, yakın kasaba ve köylere yapacağı propaganda gezilerinde söyliyeceği nutukların metinlerini yazdırdı.

Bu arada, yakın dostu Tafardel'in karısını (yani kendi metresini) da vazifelendirmişti. Belediyenin elindeki bütün imkân ve vasıtaları, kendisinin milletvekili adaylığını desteklemek yolunda kullanıyordu.

Öyle ki, yangına giden itfaiye memurları, ağır hastaya, lohusaya veya bir kaza mahalline cankurtaranla yetişen ilk yardım hastahanesi doktorları, ebeleri, sağlık memurları bile, asıl işlerinden önce, Piechut'nun milletvekili adaylığı için propaganda yapıyorlardı.

Piechut, şehir otobüslerinin biletlerine dahi adını yazdırmış, milletvekili seçiminde kendisine oy verilmesini istiyen iki satır yazı dizdirmişti.

Paris'den dönmüş olan Tafardel de, olan gücüyle bu konuda çalışmaktaydı. Kahvelerde, meyhanelerde, misafir gittiği salonlarda, daima aynı sözleri söylüyordu:

— Piechut halkın içinden yetişmiştir. Halkın dertlerini kendi dertleri sayar. Zaten zengin olduğu için, halkı soymak niyetinde olmadığı gün gibi meydandadır. Onu seçerseniz, aklı, kalbi, iyi niyeti ve bütün bunların üstünde sonsuz servetiyle sizin hizmetinizde olacaktır...

İktidar partisinin yeni adayı eski noter Brodequin, bu palâvraları gülerek cevaplandırıyordu:

— Piechut'nun aklı, fikri, iyi niyetleri ha?.. İnsanın bütün bu zırvalara inanması için yüzde yüz aptal olması gerekir? Piechut'nun kalbiymiş... Gülerim buna. Piechut'nun kalbi yerinde tombul bir para cüzdanı, bono destesi, esham tahvilât tomarı, borç senetleri taşıdığını herkes bilir. Propagandasını yapmak için başvurduğu yollara bakın. Bir takım pespaye, düşkün kadınları vasıta ediyor. Politikaya bile bir muhabbet tellâlı usullerini sokan bu adamdan ne beklenir, artık siz düşünün...

(Devamı var)

DOĞUBANK'TA

- ŞUBELERİMİZ ARASINDA MASRAF VE KOMİSYONSUZ SENET TAHSİLİ
- ŞUBELERİMİZ ARASINDA MASRAF VE KOMİSYONSUZ HAVALE
- MEVDUATINIZA EN YÜKSEK FAİZ
- ZENGİN TASARRUF İKRAMİYELERİ
- YÜKSEK KAZANMA ŞANSI

DIŞ İŞLERİNİZ İÇİN
Dünyanın bütün şehirlerindeki
muhabirleri ile
DOĞUBANK T. A. Ş.
EMRİNİZDEDİR.

PERİ REKLAM - 27 28 91

Yabancılar neye GÜLÜYOR?..

— NÖBETTE UYUMADIM DEMİŞTI...

ŞIMDI UYUMAYA ÇALIŞ, SABAH BIR TENEKECI ÇAĞIRIRIZ...

— KAÇ BOĞAZ BESLEDIĞININ HESABINI BIRAK DA YEMEĞE OTUR...

YAZISIZ..

— NE SULANIYORSUN LAN ANAN YERINDE KARIYA

ÇORBAYI BEĞENMEDINIZ MI?

Tef

116

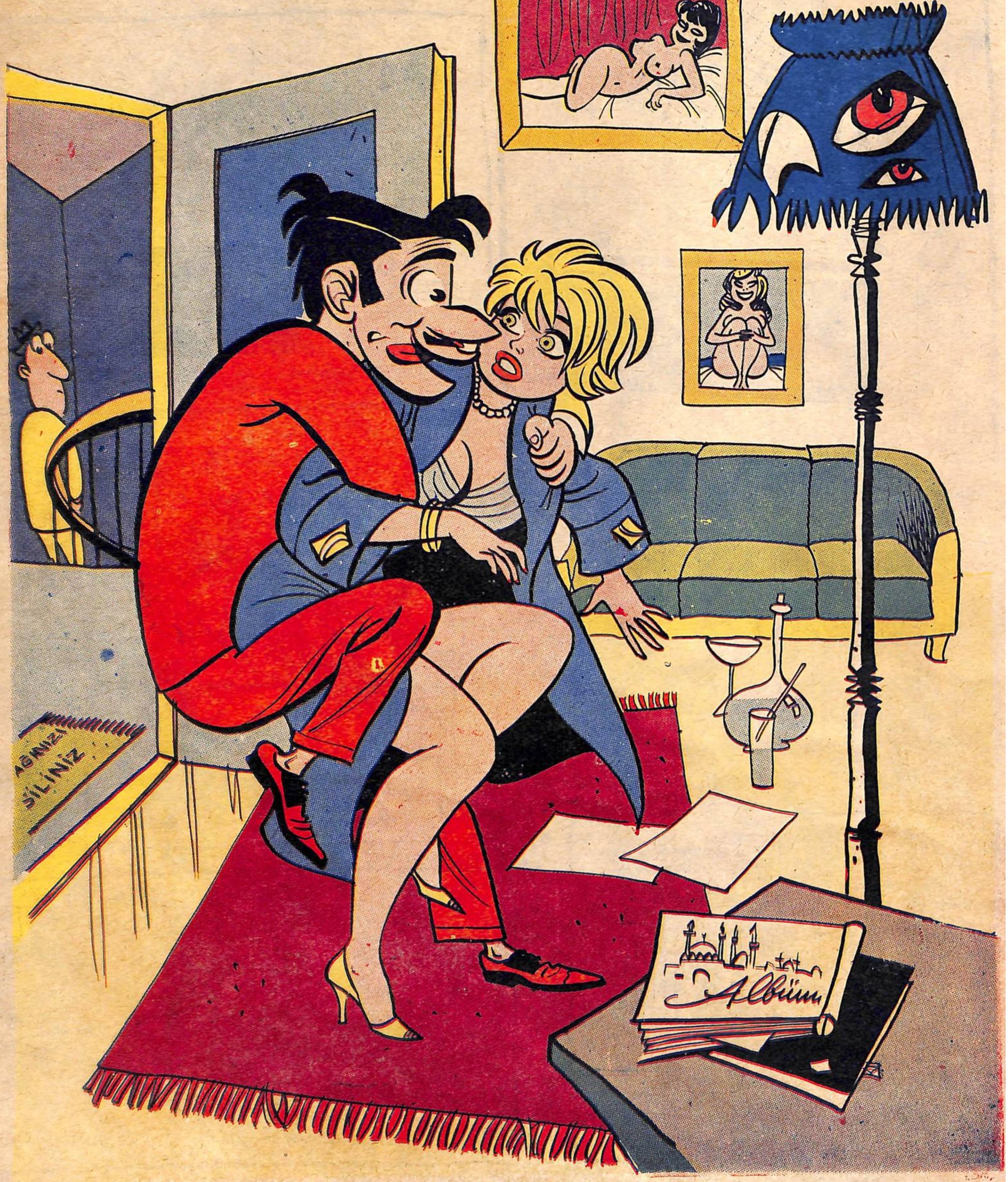

— Paltonuzu alayım mı baayan ! . . .